EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 31.8.2010
KOM(2010) 455 lopullinen

2010/0238 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta tietyn Iranista, Pakistanista ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista peräisin olevan polyeteenitereftalaatin tuonnissa

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Tämä ehdotus koskee muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009, jäljempänä ”perusasetus”, soveltamista tietyn Iranista, Pakistanista ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista peräisin olevan polyeteenitereftalaatin, jäljempänä ”PET”, tuontia koskevassa menettelyssä.

- **Yleinen tausta**

Ehdotus perustuu perusasetuksen täytäntöönpanoon ja tutkimukseen, joka tehtiin perusasetuksessa säädettyjen sisältöä ja menettelyjä koskevien vaatimusten mukaisesti.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Ehdotuksen alalla ei ole voimassa aiempia säännöksiä.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ei koske tätä ehdotusta.

2) KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Menettelyn osapuolilla on perusasetuksen säännösten mukaisesti jo ollut tilaisuus puolustaa etujaan tutkimuksen aikana.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutusten arviointi**

Ehdotus perustuu perusasetuksen täytäntöönpanoon.

Perusasetuksessa ei säädetä yleisestä vaikutusten arvioinnista, mutta siinä on kattava luettelo kriteereistä, jotka on arvioitava.

3) EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Komissio ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 3. syyskuuta 2009 julkaistulla ilmoituksella, jäljempänä ”vireillepanoilmoitus”, tukien vastaisen menettelyn vireillepanosta tietyn Iranista, Pakistanista ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista peräisin olevan PET:n tuonnissa unioniin.

Tukien vastainen menettely pantiin vireille sen jälkeen, kun eurooppalaisten PET-tuottajien edunvalvontaelin Polyethylene Terephtalate Committee of Plastics Europe, jäljempänä ”valituksen tekijä”, teki 20. heinäkuuta 2009 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa suurimman osan tietyn PET:n kokonaistuotannosta unionissa. Valituksessa esitettiin näyttö tuonnin tukemisesta ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta.

Komissio otti 1. kesäkuuta 2010 käyttöön asetuksella (EU) N:o 473/2010 väliaikaisen tasoitustullin tietyn Iranista, Pakistanista ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista peräisin olevan PET:n tuonnissa unioniin. Tullin suuruus oli 5,1–17 prosenttia.

Oheinen komission ehdotus neuvoston asetukseksi, jolla otetaan käyttöön 5,1–16,7 prosentin suuruinen lopullinen tasoitustulli, sisältää tukea, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevat lopulliset päätelmät.

Asiaa koskevat päätelmät esitettiin jäsenvaltioille 28. heinäkuuta 2010 kokoontuneessa polkumyynnin ja tukien vastaisessa komiteassa. Ehdotettuja toimenpiteitä kannatti 11 jäsenvaltiota, vastusti 6 jäsenvaltiota ja 10 jäsenvaltiota pidättäytyi äänestyksestä.

Tästä syystä ehdotetaan, että neuvosto hyväksyy liitteenä olevan asetusehdotuksen, joka olisi julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään 1. lokakuuta 2010.

- **Oikeusperusta**

Neuvoston asetus (EY) N:o 597/2009, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2009, muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus kuuluu unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Toissijaisuusperiaatetta ei sen vuoksi sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Toimintatapa on kuvattu edellä mainitussa perusasetuksessa, eikä mahdollisuutta kansallisiin päätöksiin anneta.

Ei ole tarpeen ilmoittaa, kuinka unionille, kansallisille viranomaisille, alue- ja paikallisviranomaisille, talouden toimijoille ja kansalaisille aiheutuva taloudellinen ja hallinnollinen rasitus pidetään mahdollisimman pienenä ja oikeassa suhteessa tavoitteeseen.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: asetus.

Muut sääntelytavat eivät soveltuisi seuraavasta syystä:

Edellä mainitussa perusasetuksessa ei säädetä muista vaihtoehdoista.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta unionin talousarvioon.

2010/0238 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta tietyn Iranista, Pakistanista ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista peräisin olevan polyeteenitereftalaatin tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009[1], jäljempänä ’perusasetus’, ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission, jäljempänä ’komissio’, ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1. Väliaikaiset toimenpiteet

(1) Komissio otti asetuksella (EU) N:o 473/2010[2], jäljempänä ’väliaikaista tullia koskeva asetus’, käyttöön väliaikaisen tasoitustullin tietyn Iranista, Pakistanista ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista, jäljempänä ’asianomaiset maat’, peräisin olevan polyeteenitereftalaatin, jäljempänä ’PET’, tuonnissa.

(2) Menettely aloitettiin sen jälkeen, kun eurooppalaisten PET-tuottajien edunvalvontaelin Polyethylene Terephthalate Committee of Plastics Europe, jäljempänä ’valituksen tekijä’, teki 20 päivänä heinäkuuta 2009 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa pääosan eli tässä tapauksessa yli 50 prosenttia tietyn PET:n kokonaistuotannosta unionissa.

(3) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 15 kappaleessa todetaan, tukea ja vahinkoa koskeva tutkimus koski 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2009 välistä ajanjaksoa, jäljempänä ’tutkimusajanjakso’. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän

[1] EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93.
[2] EUVL L 134, 1.6.2010, s. 25.

tammikuuta 2006 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä ’tarkastelujakso’.

(4) Komissio otti rinnakkaisessa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä asetuksella (EU) N:o 472/2010[3] käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin tietyn Iranista, Pakistanista ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista peräisin olevan PET:n tuonnissa.

1.2. Myöhempi menettely

(5) Niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, jäljempänä ’alustavien päätelmien ilmoittaminen’, joiden perusteella päätettiin ottaa käyttöön väliaikaisia tasoitustoimenpiteitä, useat asianomaiset osapuolet esittivät kirjallisesti huomautuksensa alustavista päätelmistä. Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin myös mahdollisuus tulla kuulluiksi.

(6) Komissio jatkoi lopullisten päätelmiensä tekoon tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista. Asianomaisten osapuolten alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimittamia suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin, ja alustavia päätelmiä muutettiin tarvittaessa.

(7) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen tasoitustullin käyttöönottoa tietyn Iranista, Pakistanista ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista peräisin olevan PET:n tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista, jäljempänä ’lopullisten päätelmien ilmoittaminen’. Osapuolille asetettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksia kyseisen ilmoittamisen johdosta.

(8) Asianomaisten osapuolten toimittamia suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin, ja päätelmiä muutettiin tarvittaessa.

1.3. Menettelyn osapuolet

(9) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että EU:n tuottajista valittu otos ei ollut edustava eikä johdonmukainen, minkä vuoksi vahinkoa koskeva tarkastelu oli puutteellinen. Väitettiin erityisesti, ettei otantaa tarvittu, koska tuottajien lukumäärä ei ollut suuri. Lisäksi väitettiin, että jakamalla yrityskonsernit ”keinotekoisesti” yksittäisiksi oikeussubjekteiksi, otokseen ei voinut sisältyä tiettyjä markkinajohtajia (Artenius ja M&G Polimeri) ja että otoksen valinnassa käytetty menetelmä ei ollut johdonmukainen, koska otokseen sisältyi myös kaksi yrityskonsernia. Väitettiin niin ikään, että otos ei ollut edustava, koska siihen ei sisältynyt yhtään tuottajaa, joka myy riittäviä määriä etuyhteydessä olevalle PET:n jalostajalle. Väitteen mukaan toimielimet eivät edellä mainitusta syystä pystyneet arvioimaan unionin tuotannonalan todellista toimituskapasiteettia ja ne eivät ottaneet huomioon unionin tuotannonalaan liittyvää eturistiriitaa. Koska yksi yritys ei toimittanut kaikkia tarpeellisia tietoja, mistä syystä se jätettiin otoksen ulkopuolelle, otoksen edustavuuden väitettiin pienentyneen 28 prosenttiin EU:n tuotannosta. Samat osapuolet väittivät, että valittu otos ei ollut tilastollisesti edustava.

---

[3] EUVL L 134, 1.6.2010, s. 4.

(10) Kun kyse on väitteestä, jonka mukaan otantaa ei tarvittu, koska tuottajien lukumäärä ei ollut suuri, toistettakoon, että otokseen ilmoittautui 14 unionin tuottajaa, jotka kuuluivat kahdeksaan yrityskonserniin. Koska objektiivisesti katsottuna suuri määrä EU:n tuottajia eli 14 tuottajaa toimi yhteistyössä, otantaa sovellettiin perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti suurimpaan mahdolliseen myynnin määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia ottaen huomioon käytettävissä oleva aika. Valittu otos koostui viidestä yksittäisestä yrityksestä, joilla oli tuotantoa kuudessa paikassa.

(11) Ensimmäisen otoksen edustavuutta koskevan väitteen osalta on syytä todeta, että toimielimet voivat sisällyttää otokseen yksittäisiä yrityksiä, jotka kuuluvat yrityskonserniin, kunhan ne ovat edustavia ja niillä on erillinen tilinpäätös. Jos kaikki 14 EU:n tuottajaa, jotka kuuluivat kahdeksaan yrityskonserniin, olisi tutkittu, tutkimusta ei olisi saatu päätökseen ajallaan. Se, että otokseen on otettu mukaan kaksi yrityskonsernia ei ole ristiriidassa tässä asiassa sovelletun otantamenetelmän kanssa, joka perustui EU:n asiakkaille tapahtuneen myynnin suurimpiin edustaviin määriin.

(12) Indoraman osalta todettakoon, että kyseisellä konsernilla oli tutkimusajanjakson aikana kaksi eri tuotantolaitosta – yksi Alankomaissa ja toinen Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tämän konsernin sisällyttäminen otokseen on sovelletun otantamenetelmän mukaista, koska kyseiset tuotantolaitokset muodostivat yhden kokonaisuuden oikeudelliselta ja taloudelliselta kannalta katsottuna. Equipolymersillä oli puolestaan tutkimusajanjakson aikana kaksi erillistä PET:tä tuottavaa yksikköä – yksi Italiassa ja toinen Saksassa – ja yritys ilmoitti konsolidoidut luvut molemmista yksiköistä. Koska näiden konsolidoitujen lukujen todentaminen oli mahdollista yrityksen pääkonttoriin tehdyn tarkastuskäynnin aikana, Equipolymersin PET:tä tuottavia yrityksiä päätettiin kohdella tässä menettelyssä yhtenä kokonaisuutena. Koskien väitettä, että Artenius ja M&G Polimeri olisi pitänyt sisällyttää otokseen, koska ne olivat markkinajohtajia, on todettava, että yhdessäkään niiden yksittäisessä yksikössä ei ollut kyse yrityksestä, jonka myynti EU:n asiakkaille edusti suurimpia määriä.

(13) Kun kyse on väitteestä, että otos ei ollut edustava, koska siihen ei sisältynyt yhtä tuottajaa, joka tuottaa pääasiassa sisäiseen kulutukseen, on todettava, että toimituskapasiteettia voidaan tarkastella osana unionin etua koskevaa analyysia, jos tällainen väite esitetään, ja tällaisessa tapauksessa kytkösmarkkinoiden kulutus voidaan vähentää tuotantomääristä. Näin ollen ei ole tarpeen sisällyttää tällaista tuottajaa otokseen, jossa tarkastellaan tiettyjä vahinkotekijöitä. Toiseksi mahdolliset päällekkäiset edut, jotka johtuvat yrityksen asemasta samanaikaisesti sekä EU:n tuottajana että jalostajana, voidaan myös arvioida unionin etua koskevan analyysin yhteydessä. Yrityksen asemalla EU:n tuottajana ja jalostajana ei ole yhteyttä unionin tuotannonalan tulokseen, jossa vertailukohtana käytetään myyntiä riippumattomille asiakkaille EU:ssa. Näin ollen väite hylättiin.

(14) Kun kyse on väitteestä, joka koskee otoksen yleistä edustavuutta, toistettakoon, että otoksen rajaaminen neljään yritykseen alensi otoksen edustavuuden 65 prosentista 47 prosenttiin kaikkien yhteistyössä toimineiden tuottajien myynnistä. Näiden neljän yrityksen osuus oli 52 prosenttia unionin tuotannosta. Otoksen katsotaan edustavan hyvin EU:n tuottajia siltä osin kuin kyse on myynnistä riippumattomille asiakkaille EU:ssa.

(15) Väitteestä, että valittu otos ei ollut tilastollisesti edustava, todettakoon, että perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdassa selvästi sallitaan vaihtoehtona ”tilastollisesti edustavalle” otokselle, että otos perustuu myynnin sellaiseen suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa.

(16) Koska otoksesta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 5–14 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

(17) Muistutettakoon, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16 kappaleessa tarkasteltavana olevaksi tuotteeksi määriteltiin tällä hetkellä CN-koodiin 3907 60 20 luokiteltava asianomaisista maista peräisin oleva PET, jonka viskositeettiluku on ISO-standardin 1628-5 mukaisesti määritettynä vähintään 78 ml/g.

(18) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 18 kappaleessa todettiin lisäksi, että unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä PET ja asianomaisten maiden kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty ja unioniin viety PET olivat samankaltaisia tuotteita.

(19) Koska tarkasteltavana olevaa tuotetta pidettiin homogeenisena tuotteena, sitä ei jaettu edelleen eri tuotetyypeiksi vahinkomarginaaleja laskettaessa.

(20) Yksi vientiä harjoittava tuottaja vaati, että PET olisi jaettava edelleen eri tuotetyyppeihin niiden erilaisten viskositeettilukujen mukaisesti, koska viskositeettiluku on olennainen peruste määrittäessä tuotetun PET-tyypin erilaisia mahdollisia käyttötarkoituksia. Katsottiin, että vaatimus oli hyväksyttävä, minkä vuoksi vahinkomarginaalien laskemisessa sovellettavaa menetelmää mukautettiin.

3. TUEN MYÖNTÄMINEN

3.1. IRAN

3.1.1. Johdanto

(21) Iranin hallitus ja yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja esittivät huomautuksensa seuraavista tukijärjestelmistä, joita koskevia tasoitustoimenpiteitä otettiin käyttöön väliaikaista tullia koskevalla asetuksella:

I) Erityistalousalueisiin liittyvät toimenpiteet – petrokemian alan erityistalousalueet

II) Rahoitus National Petrochemical Company -yritykseltä PET:n vientiä harjoittavalle tuottajalle.

3.1.2. Erityiset järjestelmät

I) ***Erityistalousalueisiin liittyvät toimenpiteet – petrokemian alan erityistalousalueet***

(22) Iranin hallitus kyseenalaisti sen, että vapaakauppa-alueille tullitta tapahtuvaan raaka-aineiden ja tuotantohyödykkeiden tuontiin voidaan soveltaa tasoitustoimenpiteitä. Vapaakauppa-alue ja erityistalousalueet määritellään alueiksi, joille tuonti ja joilta vienti tapahtuu tullitta, ja ne ovat WTO:n sääntöjen mukaisia. Sekä Iranin hallitus että

yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väittivät myös, ettei tuotantohyödykkeiden tulliton tuonti ole oikeudellisesti riippuvainen vientituloksesta, koska tätä vapautusta voivat hyödyntää myös yritykset, jotka ovat sijoittautuneet muualle Iranin alueelle.

(23) Kun kyse on siitä, ovatko erityistalousalueet WTO:n sääntöjen mukaisia, todettakoon, että esitetyllä yleisellä väitteellä ei voida kiistää todettuja tosiasioita, joiden mukaan kyseisiin tukiin voidaan soveltaa tasoitustoimenpiteitä, koska asiasta ei toimitettu sellaista yksityiskohtaista analyysia, jolla olisi voitu todistaa vääräksi väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetty analyysi. Siltä osin kuin on kyse tuotantohyödykkeiden tullittomasta tuonnista Iraniin, alustavien päätelmien ilmoittamiseen liittyvien huomautusten jättämisen aikana käytettävissä olleiden tietojen perusteella tätä mahdollisuutta voivat hyödyntää ainoastaan yritykset, jotka modernisoivat infrastruktuuriaan eli kyseessä ei ole säännös, jota sovelletaan automaattisesti kaikkiin osapuoliin. Siksi edellä esitetyt väitteet oli hylättävä.

(24) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komissio ei noudattanut syrjimättömyysperiaatetta, koska samanlaisia sääntöjä ja menettelyjä sovelletaan myös muissa maissa. Yritys myös väitti, ettei komissio ollut ennen tarkastusta ilmoittanut sille asianmukaisesti tarkastuskäynnin laajuutta eikä tarkastuksen yhteydessä vaadittavia tietoja.

(25) Kun kyse on yleisestä väitteestä, että syrjimättömyysperiaatetta olisi rikottu, muistutettakoon, että komissio pani vireille tämän valituksessa mainittuihin kolmeen maahan kohdistuvan tukien vastaisen tutkimuksen perusasetuksen 10 artiklan säännösten mukaisesti. Niinpä komission suositus voi perustua ainoastaan tämän tutkimuksen yhteydessä tehtyihin päätelmiin. Siltä osin kuin on kyse väitteestä, ettei annettu etukäteen tietoja siitä, mitä on määrä tutkia, todettakoon, että komissio ilmoitti yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle hyvissä ajoin ennen tarkastuskäyntiä, että komissio etsisi tarkastuskäynnin aikana tietoja vientiä harjoittavan tuottajan ja sen osakkaan välisestä suhteesta. Tästä syystä nämä väitteet oli hylättävä.

(26) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja informoi toimielimiä kahdesta laskuvirheestä, jotka oli tehty laskettaessa yhden tuotantoprosessissa käytettävän raaka-aineen tuonnin tullittomuuden arvoa ja tullittomien tuotantohyödykkeiden tuonnin kokonaisarvoa. Nämä virheet on korjattu tässä säädöksessä. Korjatut tukitasot ovat 0,14 prosenttia tuotantopanosten tullittoman tuonnin osalta ja 0,72 prosenttia tuotantohyödykkeiden tullittoman tuonnin osalta. Tämän järjestelmän korjattu tukitaso on 0,86 prosenttia.

(27) Edellä todetun perusteella ja koska muita merkityksellisiä huomautuksia ei ole esitetty, tätä järjestelmää koskevat päätelmät, jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 20–44 kappaleessa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tämän asetuksen johdanto-osan 26 kappaleella, vahvistetaan.

II) ***Rahoitus National Petrochemical Company -yritykseltä PET:n vientiä harjoittavalle tuottajalle***

(28) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja Shahid Tondguyan Petrochemical Co. (STPC) väitti, että sen merkittävin osakas National Petrochemical Company

(NPC) ei ole julkisyhteisö ja että Iranin hallitus ei valtuuttanut eikä määrännyt NPC:tä suorittamaan maksuja STPC:lle. Lisäksi väitettiin, että NPC:n STPC:lle myöntämää rahoitusta on pidettävä takaisinmaksettavana eikä suinkaan tukena.

(29) Näitä väitteitä tarkasteltaessa on muistettava, että arvioitaessa, olisiko yhteisöä pidettävä julkisyhteisönä tukien vastaisissa tutkimuksissa, seuraavat tekijät ovat merkityksellisiä: 1) valtion omistajuus; 2) valtion läsnäolo yhteisön johtokunnassa; 3) valtion ohjaus yhteisön toiminnan suhteen ja yhteisön pyrkimys noudattaa hallituksen politiikkoja ja etuja ja 4) se, onko yhteisö perustettu säädöksellä. Kaikki nämä kriteerit on analysoitu, ja niitä käsitellään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 52 kappaleessa. NPC ei tarvitse valtion elimenä valtuutusta, joka käsitteenä liittyy yksityisoikeudellisiin yhteisöihin. Tutkimuksessa on itse asiassa ilmennyt, että NPC:n tehtävänä on kehittää Iranin petrokemian alaa ja huolehtia sen toiminnasta ja että yritys on saanut Iranin hallitukselta lisätehtäväksi hallinnoida valtion hallintoviranomaisena petrokemian alan erityistalousaluetta. Niinpä mahdolliset väitteet, joissa kiistetään NPC:n asema julkisyhteisönä, on hylättävä.

(30) Kun kyse on väitteestä, että STPC:lle myönnetyt varat ovat takaisinmaksettavia, on syytä todeta, että tutkimuksesta on ilmennyt, että näiden varojen takaisin maksaminen on ainoastaan hypoteettinen väite, koska missään vaiheessa menettelyä ei esitetty näyttöä siitä, että tällaista takaisinmaksua olisi tapahtunut. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 51 kappaleessa todetaan, se että varoja, joita ei tarvitse maksaa takaisin, on kertynyt jo ainakin vuodesta 2004 lähtien, vahvistaa että kyseessä on toistuva tuki, jolla on tarkoitus pitää yllä ainoan iranilaisen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan toimintaa. Edellä todettu huomioon ottaen kyseinen väite on hylättävä.

(31) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja myös väitti, että tuen määrä oli liioiteltu. Tähän liittyen väitettiin, että Iranissa on täysin normaali liikekäytäntö olla lisäämättä korkoa emoyrityksen (tässä tapauksessa NPC) ja sen tytäryrityksen (tässä tapauksessa STPC) välillä. Lisäksi väitettiin, että tuen tasoa laskettaessa NPC:n myöntämän kokonaisrahoitusta ja STPC:n kokonaisliikevaihtoa koskevat määrät eivät pitäneet paikkaansa, koska liikevaihtoa esittävä luku oli liian pieni, joten olisi pitänyt käyttää toista määrää, ja myönnettyjen varojen kokonaismäärä oli puolestaan liian suuri, koska tiettyjä määriä ei olisi pitänyt sisällyttää NPC:n STPC:lle myöntämiin varoihin.

(32) Edellä esitetyt väitteet oli hylättävä. Kun kyse on ensiksi mainitusta korkoprosentin laskemista koskevasta väitteestä, on todettava, että saatu näyttö ei tue yrityksen väitettä, että Iranissa on täysin normaali liikekäytäntö olla soveltamatta korkoa emoyrityksen ja sen tytäryrityksen välisissä rahoitustoimissa. Lisäksi tällainen käytäntö on selvästi ristiriidassa yksityisten sijoittajien tavanomaisen taloudellisen toiminnan kanssa.

(33) Jälkimmäisen väitteen osalta on syytä todeta, että tuen määrä on laskettu käyttämällä yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamia rahoitus- ja liikevaihtolukuja, jotka on todennettu tarkastuskäynnin yhteydessä.

(34) Kun kyse on väitetystä uudesta kokonaisliikevaihdosta, on syytä muistaa, että alustavien päätelmien ilmoittamiseen liittyvien huomautusten jättämisen aikana

toimitetun luvun tueksi ei ole esitetty mitään todennettavissa olevaa näyttöä ja luku ei vastaa sitä, mitä yritys on ilmoittanut tarkastuskäyntiä ennen tai sen aikana.

(35) Myönnettyjen varojen kokonaismäärää kuvaavan luvun osalta yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tiettyjen määrien ei pitäisi katsoa muodostavan osaa NPC:n STPC:lle myöntämistä varoista. Toimitetuilla tiedoilla ei kuitenkaan pystytty tukemaan tätä väitettä, koska mitään näyttöä ei esitetty siitä, että kyseisillä määrillä ei ollut merkitystä NPC:n STPC:lle myöntämien varojen kannalta. Itse asiassa osasta annetuista selityksistä saatiin vahvistus sille, että NPC julkisyhteisönä huolehti sellaisesta velvollisuudesta rahoittaa korkoa perimättä yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa, jota toisella julkisyhteisöllä olisi ollut velvollisuus noudattaa. Koska todennettavissa olevaa näyttöä ei esitetty, myönnettyjen varojen kokonaismäärästä ei tämän vuoksi voi tehdä vähennystä.

(36) Iranin hallitus väitti, että WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen, jäljempänä ’tukisopimus’, 14 artiklan mukaan ”hallituksen pääomasijoitusta … [ja] hallituksen myöntämää lainaa ei katsota edun myöntämiseksi … ”, minkä vuoksi NPC:n STPC:lle myöntämiä varoja ei tulisi pitää tukena. Tämä väite on hylättävä, sillä edellä mainitussa 14 artiklassa todetaan, että ”hallituksen pääomasijoitusta ei katsota edun myöntämiseksi, ellei investointipäätöksen voida katsoa olevan vastoin tuon jäsenen yksityisten investoijien tavanomaista investointikäytäntöä”. Tarkasteltavana oleva käytäntö ei ole yksityisten investoijien tavanomaisen investointikäytännön mukainen, koska mikään WTO:n jäsenen alueella toimiva kaupallinen organisaatio ei jatkaisi tällaisen rahoituksen antamista, jota ei tarvitse maksaa takaisin. Joka tapauksessa on syytä todeta, että Iran ei ole WTO:n jäsen.

(37) Edellä todetun perusteella ja koska muita merkityksellisiä huomautuksia ei ole esitetty, tätä järjestelmää koskevat päätelmät, jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45–57 kappaleessa, vahvistetaan.

3.1.3. Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

(38) Ottaen huomioon johdanto-osan 21–37 kappale perusasetuksen säännösten mukaisten tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavien tukien lopullinen määrä arvon perusteella ilmaistuna on ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan iranilaisen tuottajan osalta 51,88 prosenttia.

3.2. Pakistan

3.2.1. Johdanto

(39) Pakistanin hallitus ja yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja esittivät huomautuksensa seuraavista tukijärjestelmistä, joita koskevia tasoitustoimenpiteitä otettiin käyttöön väliaikaista tullia koskevalla asetuksella:

I) Manufacturing Bond Scheme (tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen järjestelmä)

II) Imports of plant, machinery and equipment in Manufacturing Bond (laitteistojen, koneiden ja kaluston tuonti tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusta varten)

III) Tariff protection on purchases of PTA in the domestic market (PTA:n ostojen tullisuoja kotimarkkinoilla)

IV) Final Tax Regime – FTR (lopullista veroa koskeva järjestelmä)

V) Export Long-Term Fixed Rate Financing Scheme – LTF-EOP (viennin pitkäaikainen kiinteäkorkoinen rahoitusjärjestelmä)

VI) Export Finance Scheme from the State Bank of Pakistan – EFS (Pakistanin valtionpankin vientirahoitusjärjestelmä)

VII) Pakistanin valtionpankin F.E. Circular -yleiskirjeen nro 25 mukainen rahoitus.

(40) Pakistanin hallitus esitti alustavana huomautuksenaan, että komissio ei ollut ymmärtänyt tai oli jättänyt huomiotta hallituksen aikaisemmin tukijärjestelmistä esittämät tiedot. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti alustavassa huomautuksessaan, että Pakistanin hallituksen aiemmin toimittamiin tietoihin sisältyi perusteltu oikeudellinen analyysi, jolla osoitettiin, ettei järjestelmiä saisi pitää ”kiellettyinä” tukina. Kyseinen osapuoli väitti myös, että komission väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esittämät päätelmät perustuivat paitsi tosiasioiden virheelliseen arviointiin myös virheelliseen oikeudelliseen analyysiin. Väitettiin myös, että Pakistanin hallituksen esittämä analyysi on oikea oikeudellinen analyysi.

(41) Ennen väliaikaista tullia koskevan asetuksen antamista esitettyjen huomautusten osalta todettakoon, että komissio on ottanut ne täysin huomioon tutkimuksen aikana, koska ne muodostivat yhdessä osapuolten kyselyyn antamien merkityksellisten vastausten ja myöhemmin toimittamien tietojen kanssa osan tiedoista, joiden perusteella väliaikaiset päätelmät tehtiin.

(42) On myös todettava, että komissio on tarkasti luetellut merkityksellisten järjestelmien oikeudelliset säännökset ja niiden perusteella tapahtuneen käytännön täytäntöönpanon. Mitään näyttöä ei toimitettu siitä, etteivätkö luetellut oikeudelliset säännökset olisi pitäneet paikkaansa. Komission tekemä oikeudellinen analyysi perustui perusasetuksen asiaa koskeviin säännökseen, ja analyysin tukena hyödynnettiin EU:n aikaisemmissa tuen vastaisissa tutkimuksissa käyttämää pitkäaikaista oikeudellista analyysia esimerkiksi, kun analysoitiin tullinpalautus-, vientiluotto- ja tuloverojärjestelmiä[4]. Se, että osapuoli ei ole samaa mieltä esitetystä oikeudellisesta analyysistä, ei tarkoita sitä, että analyysi olisi väärä, varsinkin kun mitään näyttöä ei esitetä väitteen tueksi. Tämä käy vielä paremmin ilmi siitä, että Pakistanin hallitus ilmaisi väliaikaista tullia koskevaan asetukseen liittyvissä huomautuksissaan haluavansa muuttaa mahdollisuuksien mukaan useita järjestelmiä. Edellä todetun perusteella johdanto-osan 40 kappaleessa olevat väitteet oli hylättävä.

3.2.2. Erityiset järjestelmät

I) ***Manufacturing Bond Scheme (tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen järjestelmä)***

(43) Pakistanin hallitus ja yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja toistivat näkemyksensä, joiden mukaan Manufacturing Bond Scheme -järjestelmää (tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen järjestelmää) hallinnoidaan asianmukaisesti, koska siihen liittyy toimiva täytäntöönpano- ja valvontajärjestelmä,

[4] Ks. esim. neuvoston asetus (EY) N:o 713/2005, EUVL L 121, 13.5.2005, s. 1; neuvoston asetus (EY) N:o 1176/2008, EUVL L 319, 29.11.2008, s. 1.

jossa kirjataan kulutus/vähennykset ja valvotaan tullittomia raaka-aineita ja yrityksen tosiasiallista kulutusta yrityksen kokonaistuotantotietojen perusteella. Lisäksi ilmoitettiin, että panos-tuotossuhde perustuu järjestelmää hyödyntävän asianomaisen yrityksen tosiasialliseen kulutukseen ja että panostiedot todennetaan. Näiden väitteiden mukaan panos-tuotossuhde määritettiin todennetulla vertailuanalyysijärjestelmällä, jota päivitettiin säännöllisesti yrityksen tosiasiallisen kulutuksen mukaan. Jos suhdeluku muuttui, edellisen ajanjakson liiallinen tullinpalautus lisättiin takaisin varastorekisterin päivittämiseksi, millä saatiin määritettyä varaston tosiasiallinen tila. Yrityksen, joka hyödyntää järjestelmän etuuksia, on tämän tosiasiallisen varaston tilan perusteella osoitettava valmiiden tuotteiden vienti. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja toimitti lisäksi kaksi kirjettä, joissa se toimitti tulliviranomaisille tiedot järjestelmässä jäljelle jääneistä raaka-aineista, mistä kävi ilmi, että yrityksen sallittiin käyttää ylimääräiset tuotantopanokset myöhemmin vietävien tavaroiden valmistukseen.

(44) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 70 kappaleessa todetaan, tässä järjestelmässä ei pidetty vastaanotetuista, valmistetuista ja viedyistä tuotantopanoksista kirjaa tosiasiallisen kulutuksen perusteella. Ainoastaan teoreettinen kulutus kirjattiin analyysitodistuksen mukaisesti ilmoittamalla panos-tuotossuhde kaikista raaka-aineista, joita tarvitaan tuottamaan 1 000 kilogrammaa tuotosta. Viranomaiset asettavat nämä panos-tuotosnormit, joita ne tarkistavat määräajoin yhteistyössä toimineelta vientiä harjoittavalta tuottajalta saamiensa tietojen perusteella, mutta tarkistusten suorittamisesta ei ole selkeitä sääntöjä eikä mitään näyttöä. Lisäksi sen jälkeen, kun tarkistuksia oli tehty analyysitodistukseen, josta ilmeni, että tullinpalautuksia oli maksettu liikaa, viranomaiset eivät toteuttaneet jatkotoimia todentaakseen aiemman todellisen kulutuksen kokonaismäärän ja pyytääkseen takaisinmaksuja aikaisemmille vuosille maksetuista palautuksista. Toisin sanoen sellaisista tulleista, joiden kantamisesta oli luovuttu, tehtyjä liiallisia tullinpalautuksia ei valvottu lainkaan. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että edellisellä ajanjaksolla todetut ylimääräiset raaka-aineet lisättiin takaisin varastorekisterin päivittämiseksi, millä keinoin saavutettiin varaston tosiasiallinen taso. On syytä todeta, että tämä käytäntö perustuu siihen, että vientiä harjoittava tuottaja ilmoittaa oma-aloitteisesti asianomaiselle viranomaiselle edellisen ajanjakson aikana kertyneet liialliset tullinpalautukset. On mielenkiintoista, ettei tällaisesta käytännöstä ole millään tavalla säädetty tätä järjestelmää sääntelevissä oikeudellisissa säännöksissä. Kaikki edellä esitetyt seikat tukevat sitä, ettei järjestelmässä ole toimivaa täytäntöönpano- ja seurantajärjestelmää. Näin ollen kaikki asiaa koskevat vaatimukset oli hylättävä.

(45) Molemmat osapuolet väittivät myös, että tavanomaisen tuontimenettelyn mukainen tulli oli nollatulli tutkimusajanjakson aikana, joten valtiolta ei jäänyt saamatta tuloja Manufacturing Bond -järjestelmässä tapahtuneessa PTA:n tuonnissa.

(46) Kyseinen väite oli hylättävä. Osapuolten toimittamista tiedoista käy selvästi ilmi, että PTA:n tuonnissa sovellettu tavanomainen tulli on 7,5 prosenttia. Tiettyjen edellytysten täyttyessä osapuolet voivat poikkeuksellisesti hyödyntää nollatullia. Se, että Pakistanin hallitus on ottanut käyttöön Manufacturing Bond -järjestelmän tai järjestelmän, jossa PTA:n ostoille myönnetään tullisuoja, ei suinkaan merkitse sitä, että kaikkeen PTA:n tuontiin sovelletaan nollatullia. Itse asiassa edellä mainittujen järjestelmien olemassaolo osoittaa sen, että valtion tuloista luovutaan, mistä syystä on otettu

käyttöön erityisiä poikkeusjärjestelmiä, joihin liittyy erityisiä sääntöjä ja joiden käyttäjät määritellään.

(47) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että vuonna 2001 annettujen Pakistanin tullisääntöjen XV luvun 349 §:ää ei rikottu. Tämän osalta väitettiin, että Manufacturing Bond -järjestelmän soveltamisalaan kuuluu yrityksen koko tehdas, joten varastotilat täyttivät asianomaiset vaatimukset, joiden mukaan tilojen on sijaittava itsenäisellä alueella, jolle on oma sisään- tai uloskäynti julkiselta alueelta muttei muuta sisään- tai uloskäyntiä valmistusalueelta. Tiloissa on oltava selvästi merkityt erilliset varastot valmiille tavaroille, hylkytavaroille ja jätteille.

(48) Edellä esitettyjen huomautusten osalta on syytä toistaa, että tutkimuskäynnin aika ilmeni, että ainoastaan tullitta tuodut raaka-aineet oli erotettu paikallisesti hankituista tuotantopanoksista. Varastotilat eli tullivarasto ja tullivalvonnassa oleva valmistusvarasto eivät sijainneet itsenäisellä alueella, jolle on oma sisään- tai uloskäynti julkiselta alueelta muttei muuta sisään- tai uloskäyntiä, kuten edellä mainitussa 349 §:ssä säädetään. Lisäksi osapuolen väite, että koko tehdas sisältyy Manufacturing Bond -järjestelmän soveltamisalaan, ei perustu mihinkään todennettavissa olevaan näyttöön (esimerkiksi nimenomainen lupa, jolla määritellään alue, jolla Manufacturing Bond -järjestelmää sovelletaan) lukuun ottamatta 349 §:n sanamuodon analyysiä. Tästä syystä asiaa koskevat väitteet oli hylättävä.

(49) Pakistanin hallitus oli tehnyt tähän järjestelmään hallinnollisia muutoksia juuri äskettäin. Se on ottanut lainsäädännössä käyttöön Manufacturing Bond -järjestelmän yksityiskohtaisemman määritelmän ja toteuttanut toimia, joilla se on tehostanut asianomaisen viranomaisen suorittamaa järjestelmän valvontaa.

(50) Siltä osin kuin on kyse viranomaisen Manufacturing Bond -järjestelmään kohdistamasta valvonnasta, tehdyt muutokset eivät tuoneet parannusta järjestelmän suurimpiin puutteisiin, jotka olivat tulleet ilmi tässä tutkimuksessa. Nämä puutteet ovat i) tuotujen raaka-aineiden tosiasiallista kulutusta koskevan raportoinnin puuttuminen ja ii) sellaisen todentamisjärjestelmän puuttuminen, jossa keskitytään tosiasiallisiin tuloksiin aiemmin asetettujen tasojen sijaan. Koska lisäksi tähän järjestelmään mahdollisesti tehtyjen muutosten täytäntöönpano on todennettava asianmukaisesti (havaitut ongelmat liittyvät myös järjestelmän hallinnointiin), tarvitaan tietty aika ennen kuin voidaan esittää lopullisia päätelmiä järjestelmään tehdyistä muutoksista ja siitä, kuinka viranomaiset ovat panneet nämä muutokset täytäntöön ja varmistaneet, että todentamisjärjestelmää hallinnoidaan asianmukaisesti.

(51) Pakistanin hallitus ilmaisi myös haluavansa esittää komissiolle sitoumuksen, joka koskee Manufacturing Bond -järjestelmään sovellettavien sääntöjen tosiasiallista täytäntöönpanoa. Ehdotettiin, että tämä tapahtuisi esittämällä näyttö siitä, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja noudattaa uusia sääntöjä (esimerkiksi toimitiloja koskevat muutokset, panos-tuotossuhteiden tarkistaminen, tullinpalautukset) toimittamalla määräajoin raportteja ja sallimalla komission tehdä tarkastuskäyntejä.

(52) Edellä esitetyn osalta on todettava, että Pakistanin hallitus vahvistaa tällä sitoumusehdotuksella epäsuorasti väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esille tuodut järjestelmässä ilmenneet puutteet. Kuten johdanto-osan 50 kappaleessa todetaan, ei ole mahdollista hyväksyä järjestelmän hallinnointiin liittyvää sitoumusta

sellaisen näytön perusteella, joka konkretisoituisi vasta tulevaisuudessa. Tällainen sitoumus ei toimi käytännössä, koska tarpeellinen valvonta edellyttäisi tosiasiassa tutkimuksen keskeisten osien toistamista säännöllisin väliajoin. Tässä yhteydessä olisi korostettava sitä, että Pakistanin hallitus ja/tai yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja voivat/voi pyytää toimenpiteiden välivaiheen tarkastelua, jos perusasetuksen 19 artiklan asiaa koskevien säännösten edellytykset täyttyvät.

(53) Edellä todetun perusteella ja koska muita merkityksellisiä huomautuksia ei ole esitetty, tätä järjestelmää koskevat päätelmät, jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60–80 kappaleessa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tämän asetuksen johdanto-osan 44–52 kappaleella, vahvistetaan.

II) ***Imports of plant, machinery and equipment in Manufacturing Bond (laitteistojen, koneiden ja kaluston tuonti tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusta varten)***

(54) Molemmat osapuolet väittivät Imports of plant, machinery and equipment in Manufacturing Bond -järjestelmän (laitteistojen, koneiden ja kaluston tuonti tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusta varten) osalta, että tukimarginaalin määrittämisessä käytettävän korkoprosentin on oltava asianomaiselle viejälle tutkimusajanjakson aikana tarjolla ollut korkoprosentti. Osapuolet myös väittivät, että koska laitteistoja, koneita ja kalustoja käytettiin sekä vietäväksi että kotimarkkinoilla myytäväksi tarkoitetun PET:n tuotantoon, tukimarginaali olisi määritettävä vientiä harjoittavan tuottajan kokonaisliikevaihdon perusteella.

(55) Näitä väitteisiin vastattaessa on syytä todeta, että määrittämisessä käytetty korkoprosentti on Pakistanissa tutkimusajanjakson aikana sovellettu kaupallinen korko, jota koskeva tieto on saatu Pakistanin valtionpankin internetsivustolta. Tämä korkoprosentti edustaa markkinoiden tavanomaista luottokorkotasoa. Tuen laskemisessa sovelletun nimittäjän osalta on syytä muistaa, että ehtona tämän järjestelmän hyödyntämiselle on se, että tuodut koneet asennetaan Manufacturing Bond -järjestelmässä, jossa raaka-aineet, jotka käytetään yksinomaan kyseisessä järjestelmässä tapahtuvaan vientiin tarkoitettuun tuotantoon, voidaan tuoda tullitta. Niinpä tuen määrä (osoittaja) on jaettava tutkimusajanjakson aikana tapahtuneen viennin kokonaisliikevaihdolle, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta. Siksi kaikki edellä esitetyt väitteet oli hylättävä.

(56) Edellä todetun perusteella ja koska muita merkityksellisiä huomautuksia ei ole esitetty, tätä järjestelmää koskevat päätelmät, jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81–92 kappaleessa, vahvistetaan.

III) ***Tariff protection on purchases of PTA in the domestic market (PTA:n ostojen tullisuoja kotimarkkinoilla)***

(57) Pakistanin hallitus väitti, ettei paikallisesti tuotetun PTA:n hintaa ole alennettu 7,5 prosenttia kansainväliseen hintaan verrattuna ja että tullinpalautusta ei ole myönnetty ainoastaan kotimarkkinoilla tuotetulle PTA:lle vaan myös tuodulle PTA:lle. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Tariff protection on purchases of PTA in the domestic market -järjestelmä (PTA:n ostojen tullisuoja kotimarkkinoilla) mahdollistaa tullien palauttamisen sekä paikallisesti hankitusta että tuodusta PTA:sta, mistä syystä järjestelmä ei suosi kotimarkkinoilla tuotetun PTA:n

hankkimista. Väitettiin niin ikään, että lainsäädännössä ei rajoiteta tämän järjestelmän käyttöä.

(58) Edellä esitetyt väitteet oli hylättävä. Tässä yhteydessä on huomautettava, että tässä järjestelmässä annetaan taloudellista tukea varojen suoran siirron muodossa, mistä koituu selvää etua vastaanottavalle yritykselle. Kun analysoidaan Pakistanin hallituksen toimittamia tietoa, on selvää, että järjestelmän käyttöön oikeutettu yritys voi i) ostaa kotimarkkinoilta PTA:ta ja saada tasaustukea, joka on 7,5 prosenttia paikallisesti valmistetun PTA:n ostohinnasta, tai ii) tuoda maahan PTA:ta ja saada palautus PTA:n tuontiin sovelletusta tullista (7,5 prosenttia). Jälkimmäistä vaihtoehtoa ei kuitenkaan sallita, jos järjestelmän käyttöön oikeutettu yritys käyttää PTA:n tuonnissa tullinpalautusjärjestelmää (esimerkiksi Manufacture Bond -järjestelmää). Edellä todetun perusteella on selvää, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja oli oikeudellisesti pakotettu käyttämään tätä järjestelmää ainoastaan kotimarkkinoilta hankitun PTA:n ostoihin, koska se käytti samanaikaisesti Manufacturing Bond -järjestelmää tuomaansa PTA:han. Lisäksi on ilmeistä, että jopa niissä tapauksissa, joissa yksi järjestelmän käyttöön oikeutettu yritys käyttää molempia tarjolla olevia vaihtoehtoja (kieltäytymällä mahdollisuudesta käyttää Manufacturing Bond -tullinpalautusjärjestelmää), on selvää, että palautukset, joita yritys odottaa saavansa ovat erilaiset, koska yhdessä tapauksessa palautusprosentti lasketaan kotimarkkinoiden täysimääräisen kauppalaskuhinnan perusteella, kun taas toisessa tapauksessa laskenta perustuu tullille ilmoitettuun arvoon, joka ei välttämättä ole sama kuin täysimääräinen laskutushinta. Sellaista todennettavissa olevaa näyttöä ei esitetty, joka kumoaisi edellä esitetyt päätelmät. Kun kyse on väitteestä, jonka mukaan järjestelmän käyttömahdollisuutta ei ole rajoitettu, tutkimuksesta ilmeni, että asiaa koskevassa lainsäädännössä luetellaan selvästi nimeltä järjestelmän käyttöön oikeutetut osapuolet. Kotimarkkinoilla tuotetusta PTA:sta ei joka tapauksessa kanneta tullia, mistä syystä 7,5 prosentin suuruisessa ”palautuksessa” on kyse varojen suorasta siirrosta eli selvästä avustuksesta. Ainoa keino, jolla PET-tuottaja voi saada tämän tuen eli avustuksen, on ostaa kotimarkkinoilla tuotettua PTA:ta. Toisaalta tuotuun PTA:han sovelletun tullin ”palautuksessa” on kyse vapauttamisesta tavanomaisesti maksettavaksi tulevasta maksusta eikä varojen suorasta siirrosta. Tästä syystä nämä kaksi tilannetta eivät vastaa toisiaan.

(59) Järjestelmästä koituu selvää etua kotimarkkinoilla toimivalle ostajalle eli PET:n tuottajalle varojen suoran siirron muodossa perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, koska tuki riippuu kotimarkkinoiden tavaroiden käytöstä tuotujen tavaroiden sijaan, sillä ainoastaan kotimarkkinoiden tavarat ovat oikeutettuja suoraan avustukseen. Lisäksi tukea voidaan pitää myös perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna erityisenä tukena, koska lainsäädännössä nimenomaisesti rajataan järjestelmän käyttömahdollisuus tietyille polyesteriteollisuuden yrityksille.

(60) Pakistanin hallitus toimitti tähän järjestelmään liittyen yhdessä väliaikaista tullia koskevien huomautustensa kanssa 28 päivänä kesäkuuta 2010 hallituksen päätöksen, jossa todetaan että SRO N:o 1045(I)/2008 on kumottu 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen. Pakistanin hallitus ilmoitti, että tällä toimenpiteellä varmistetaan, ettei PTA:n käyttäjille enää myönnetä palautusta kotimarkkinoilta hankitusta tai tuodusta PTA:sta.

(61) Lisäksi yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samasta asiasta toimittaman lehtileikkeen mukaan Pakistanin hallitus päätti kumota tätä järjestelmää

koskevan säädöksen, jotta Pakistan täyttäisi asiaan liittyvät kansainväliset vaatimukset. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja varmensi Pakistanin hallituksen toimittamat tiedot vahvistamalla, ettei 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen ole enää ollut mahdollista saada asianomaista avustusta kotimarkkinoilla tuotettua PTA:ta ostettaessa. Tältä osin on syytä muistaa, että perusasetuksen 15 artiklan mukaisesti toimenpidettä ei oteta käyttöön, jos tuki peruutetaan tai osoitetaan, ettei tuesta enää koidu hyötyä asianomaisille viejille. Edellä olevien tietojen perusteella on ilmeistä, että Pakistan hyväksyy keskeisiltä osin sen, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tämän järjestelmän osalta esille tuodut seikat edellyttivät siltä korjaavia toimenpiteitä, että Pakistanin hallitus on lopettanut järjestelmän soveltamisen ja että yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle ei enää koidu etua tästä järjestelmästä. Näissä olosuhteissa katsotaan, että perusasetuksen 15 artiklassa luetellut edellytykset täyttyvät, minkä perusteella järjestelmään ei tule soveltaa tasoitustoimenpiteitä.

(62) Edellä todetun perusteella ja koska muita merkityksellisiä huomautuksia ei ole esitetty, tätä järjestelmää koskevat päätelmät, jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 93–105 kappaleessa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tämän asetuksen johdanto-osan 58–61 kappaleella, vahvistetaan.

IV) ***Final Tax Regime – FTR (lopullista veroa koskeva järjestelmä)***

(63) Molemmat osapuolet väittivät, että Final Tax Regime – FTR (lopullista veroa koskeva järjestelmä) muodostaa eri verojärjestelmän ja että siihen ei tulisi soveltaa tasoitustoimenpiteitä, koska Pakistan on täysivaltainen verotuksen suhteen, mistä syystä se voi vapaasti soveltaa haluamaansa verojärjestelmää. Väitettiin niin ikään, että FTR-järjestelmään ei liity mitään millekään yritykselle annettavaa taloudellista tukea ja että kyseessä on Pakistanissa yleisesti sovellettava verotussääntö (1 prosentin suuruinen lähdevero, joka kannetaan valuuttatulojen toteutumishetkellä), joka toimii eri toiminta-ajatuksella ja perusteella kuin Normal Tax Regime – NTR (tavanomainen verojärjestelmä), jossa kotimaisen tulon verokanta on 35 prosenttia. Näiden osapuolten mukaan ei ole mahdollista määrittää, kumpi järjestelmistä on edullisempi, mistä syystä FTR ei aiheuta tuloista luopumista eikä sellaisten tulojen kantamatta jättämistä, jotka muussa tapauksessa kannettaisiin.

(64) Näiden väitteiden osalta on syytä todeta, että tässä ei kyseenalaisteta Pakistanin täysivaltaisuutta vaan tarkastellaan tukia, joita väitetään myönnetyn tietyille vientiä harjoittaville tuottajille. Lisäksi on syytä muistaa, että vientituloja verotetaan eri tavalla kuin kotimarkkinoilla saatuja myyntituloja. Siltä osin kuin tässä verojärjestelmässä sovelletaan vientituottoihin alhaisempaa verokantaa kuin kotimarkkinamyynnistä saatuihin tuottoihin järjestelmän katsotaan olevan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tuki eli valtion tuloa, josta on luovuttu, mistä koituu etua järjestelmän kohteena olevalle yritykselle. Kyseessä on myös perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu erityinen tuki, koska se riippuu vientituloksesta.

(65) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja toimitti myös vuosilta 2008 ja 2009 tehtyjä Excel-muotoisia laskelmia sekä yrityksen vuoden 2008 tuloveroilmoituksen lukuja tarkistaneen tuloveroviranomaisen (Deputy Commissioner of Income Tax) antaman lisäveroa koskevan maksukehotuksen ja verotuspäätöksen. Pakistanin hallitus tuki yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan väitteitä toteamalla, että

esitetyistä laskelmista ilmenee, että kyseinen tuottaja on maksanut FTR-järjestelmässä enemmän veroja kuin mitä se olisi maksanut, jos NTR-järjestelmää olisi sovellettu.

(66) Nämä väitteet oli hylättävä. Ensiksikin esitetyt laskelmat eivät sisälly yrityksen tuloveroilmoitukseen eikä mihinkään muuhun viralliseen veroviranomaisen asiakirjaan. Näin ollen ei ole olemassa todennettavissa olevaa näyttöä siitä, että ne kuvastavat paikkansa pitävästi yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tuloverovelvoitteita.

(67) Toiseksi esitettyjen virallisten veroasiakirjojen (lisäveroa koskeva maksukehotus ja verotuspäätös) analyysistä ei saada mitään tukea osapuolten väitteelle, jotka koskevat eri verojärjestelmien verotasoja.

(68) Siltä osin kuin on kyse esitetyistä vuotta 2008 koskevista asiakirjoista osapuolet eivät ole pystyneet osoittamaan, kuinka esitetyt määrät voivat täsmätä tarkasti yrityksen vuotta 2008 koskevan tuloveroilmoituksen ja asianomaisten veroviranomaisten myöhemmin antamien kahden asiakirjan kanssa. Viimeksi mainituista asiakirjoista saa vahvistuksen sille, että yritystä on pyydetty maksamaan tietty määrä tuloveroa kotimaisesta tulostaan. Toimitettujen tietojen perusteella ei ole kuitenkaan lainkaan selvää, että tämä veron määrä (tai mikä tahansa muu veron määrä) tosiasiassa maksettiin tai onko yritys hakenut muutosta edellä mainittuun verotuspäätökseen. Niin ikään ei ole selvää, kuinka Excel-laskelmissa esitetyt määrät voisivat täsmätä joko yrityksen tuloveroilmoituksen tai veroviranomaisen verotuspäätöksen kanssa. Joka tapauksessa vaikka hyväksyttäisiin, että lisäveroa koskevassa maksukehotuksessa mainittu määrä on maksettu, tämä ei muuttaisi päätelmää siitä, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja maksoi vähemmän veroa kuin mitä se olisi maksanut, jos vientituloon olisi sovellettu 35 prosentin verokantaa.

(69) Siltä osin kuin on kyse esitetyistä vuotta 2009 koskevista asiakirjoista on syytä todeta, että osapuolet eivät ole toimittaneet yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tuloveroilmoitusta vuodelta 2009. Virallisten veroselvitysten ja -ilmoitusten sijaan näyttönä esitettiin Excel-laskelma. Tällaiset tiedot eivät ole selvästikään todennettavissa eikä niillä voida tukea mitään väitettä, joka koskee tutkimusajanjakson jälkeen tuloverotuksessa tapahtuneita muutoksia. Tässä yhteydessä olisi korostettava sitä, että Pakistanin hallitus ja/tai yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja voivat/voi pyytää toimenpiteiden välivaiheen tarkastelua, jos perusasetuksen 19 artiklan asiaa koskevien säännösten edellytykset täyttyvät.

(70) Määritettäessä FTR-järjestelmän mukaista tuen määrää todettiin kuitenkin laskuvirhe, joka koski yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan vuoden 2008 tuloveroilmoituksessa ilmoitettuja vientituloja. Virhe korjattiin. Tätä järjestelmää hyödyntäneelle vientiä harjoittavalle tuottajalle vahvistettu tutkimusajanjakson aikainen tukiprosentti on 1,97 prosenttia (1,95 prosentin sijaan).

(71) Edellä todetun perusteella ja koska muita merkityksellisiä huomautuksia ei ole esitetty, tätä järjestelmää koskevat päätelmät, jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 106–116 kappaleessa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tämän asetuksen johdanto-osan 70 kappaleella, vahvistetaan.

V) ***Export Long-Term Fixed Rate Financing Scheme – LTF-EOP (viennin pitkäaikainen kiinteäkorkoinen rahoitusjärjestelmä)***

(72) Molemmat osapuolet väittivät, että Export Long-Term Fixed Rate Financing Scheme – LTF-EOP -järjestelmän (viennin pitkäaikaisen kiinteäkorkoisen rahoitusjärjestelmän) tukimarginaalin määrittämisessä käytettävän korkoprosentin on oltava korkoprosentti, joka oli käytettävissä silloin, kun vientiä harjoittava tuottaja neuvotteli kiinteäkorkoisesta rahoituksesta eli vuosina 2004–2005 vallinnut korkoprosentti. Lisäksi väitettiin, että väliaikaisen tukimarginaalin määrittämisessä käytetyn nimittäjän olisi pitänyt olla yrityksen kokonaisliikevaihto viennin kokonaisliikevaihdon sijaan, koska samoja tuotantovälineitä, jotka on rahoitettu LTF-EOP-järjestelmää hyödyntäen, käytetään sekä kotimarkkinoille tarkoitettujen että vietävien tavaroiden tuottamiseen.

(73) Nämä väitteet oli hylättävä. Ensiksikin, olisi selvennettävä, että määrittämisessä käytetty korkoprosentti on Pakistanissa tutkimusajanjakson aikana vallinnut kaupallinen korko, jota koskeva tieto on saatu Pakistanin valtionpankin internetsivustolta. Asianomainen viejä nosti vuosina 2004 ja 2005 neuvotellun rahoituksen erissä. Tuen määrää laskettaessa käytettiin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamaa tutkimusajanjakson aikana nostetun luoton määrää. Kun tarkastellaan tukea, jonka osapuoli on saanut tietyn tutkimusajanjakson aikana, sovellettavaa tutkimusajanjakson aikana markkinoilla vallinnutta kaupallista korkoa verrataan yleensä tutkimusajanjakson aikana saadusta luotosta maksettuun korkoon. Näin toimittiin myös tässä tapauksessa. Tuen määrittämisessä käytetyn nimittäjän osalta on muistutettava, että jotta järjestelmää voidaan hyödyntää, yrityksen on vietävä suoraan tai välillisesti vähintään 50 prosenttia vuotuisesta tuotannostaan. Niinpä tuen määrä (osoittaja) on jaettava tutkimusajanjakson aikana tapahtuneelle tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihdolle, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta.

(74) Edellä todetun perusteella ja koska muita merkityksellisiä huomautuksia ei ole esitetty, tätä järjestelmää koskevat päätelmät, jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117–133 kappaleessa, vahvistetaan.

VI) ***Export Finance Scheme from the State Bank of Pakistan – EFS (Pakistanin valtionpankin vientirahoitusjärjestelmä)***

(75) Pakistanin hallitus ilmoitti, että PET-sektori oli jätetty Export Finance Scheme from the State Bank of Pakistan- (EFS) -järjestelmän (Pakistanin valtionpankin vientirahoitusjärjestelmän) ulkopuolelle Pakistanin valtionpankin 28 päivänä kesäkuuta 2010 tekemällä päätöksellä. Näin ollen väitettiin, että järjestelmä oli perusasetuksen 15 artiklan säännösten mukainen ja että komission ei tulisi soveltaa tasoitustoimenpiteitä, koska on osoitettu, että tuki on peruttu. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti asian tiimoilta, että Pakistanin valtionpankin 28 päivänä kesäkuuta 2010 päivätyn Circular-yleiskirjeen nro 09/2010 nojalla yritys on maksanut takaisin EFT-rahoituksen määrät kokonaisuudessaan, joten maksamattomia EFS-määriä ei ollut enää jäljellä 30 päivänä kesäkuuta 2010.

(76) Tämän väitteen osalta muistutettakoon, että perusasetuksen 15 artiklan mukaisesti toimenpidettä ei oteta käyttöön, jos tuki peruutetaan tai osoitetaan, ettei tuesta enää koidu hyötyä asianomaiselle viejälle. EFS-järjestelmään liittyvien asiakirjojen osalta todettakoon, että Pakistanin valtionpankin päätöksessä todellakin määrätään, etteivät pankit saa rahoittaa PET-tuotantoa tästä järjestelmästä. Kyseisessä tekstissä myös todetaan, että viejille myönnetyt rahoitusjärjestelyt säilyvät voimassa kunkin lainan erääntymiseen saakka ja että yritysten vientitulokset otetaan huomioon niiden

lainanotossa vuosina 2009 ja 2010 ja oikeuksissa vuoteen 2011 saakka. Näiden asioiden osalta Pakistanin hallitus selvensi toimittamalla tarvittavia asiakirjoja, että yritykset, joilla ei ole tämän järjestelmän mukaisesti myönnettyjä lyhytaikaisia lainoja Pakistanin varainhoitovuonna 2009–2010 (joka päättyi 30 päivänä kesäkuuta 2010), ei ole oikeutta hyödyntää vuoteen 2011 jatkuvaa siirtymäkautta. Siltä osin kuin on kyse väitteestä, että yhteistyössä toimineella vientiä harjoittavalla tuottajalla ei ole EFT-järjestelmän mukaisesti myönnettyä takaisinmaksamatonta rahoitusta, on syytä todeta, että tämän väitteen tueksi on esitetty joukko asianomaisten pankkien toimittamia todisteita, joita yrityksen valantehnyt tilintarkastaja on täydentänyt. Edellä todetun perusteella esitetään päätelmänä, että osapuolet ovat kyenneet osoittamaan, ettei EFS-järjestelmästä enää koidu etua asianomaiselle viejälle. Näin ollen perusasetuksen 15 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja esitettyjä väitteitä pidetään perusteltuina. Sen vuoksi katsottiin, ettei tähän ohjelmaan tulisi soveltaa tasoitustoimenpiteitä.

(77) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että tukimarginaalin laskemisessa käytettävän korkoprosentin on oltava tutkimusajanjakson aikana yritykselle tarjolla ollut lyhyt korko. Lisäksi väitettiin, että saatu rahoitus käytetään tyydyttämään yrityksen vaihto-omaisuuteen sekä kotimarkkina- että vientimyynnin osalta liittyviä yleisiä rahoitustarpeita, minkä vuoksi tukimarginaalilaskelmissa käytettävänä nimittäjänä tulisi käyttää yrityksen kokonaisliikevaihtoa.

(78) Nämä väitteet oli hylättävä. Ensiksikin on muistettava, että laskemisessa käytetty korkoprosentti on Pakistanissa tutkimusajanjakson aikana sovellettu kaupallinen korko, jota koskeva tieto on saatu Pakistanin valtionpankin internetsivustolta. Tämä korkoprosentti edustaa markkinoiden tavanomaista luottokorkotasoa. Tuen määrittämisessä käytettävän nimittäjän osalta todettakoon, että ehtona järjestelmän hyödyntämiselle on joko tiettyjen vientitapahtumien toteutuminen tai viennin kokonaistulos. Niinpä tuen määrä (osoittaja) on jaettava tutkimusajanjakson aikana tapahtuneen viennin kokonaisliikevaihdolle, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta.

(79) Edellä todetun perusteella ja koska muita merkityksellisiä huomautuksia ei ole esitetty, tätä järjestelmää koskevat päätelmät, jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134–148 kappaleessa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tämän asetuksen johdanto-osan 75–78 kappaleella, vahvistetaan.

VII) ***Pakistanin valtionpankin F.E. Circular -yleiskirjeen nro 25 mukainen rahoitus***

(80) Molemmat osapuolet väittivät, että Pakistanin valtionpankki ei osallistu tähän järjestelmään, että liikepankit tarjoavat valuuttarahoitusta ilman suotuisia korkoprosentteja ja että järjestelmä ei ole sidottu vientitulokseen, koska sekä viejät että tuojat voivat käyttää sitä.

(81) Esitettyjä väitteitä analysoitiin ottaen asiaa koskevat oikeudelliset säännökset ja järjestelmän käytännön täytäntöönpano huomioon, ja ne todettiin perustelluiksi. Sen vuoksi katsottiin, ettei tähän ohjelmaan tulisi soveltaa tasoitustoimenpiteitä. Koska Pakistanin valtionpankin F.E. Circular -yleiskirjeen nro 25 mukaiseen järjestelmään ei tulla soveltamaan tasoitustoimenpiteitä, ei ole tarpeen kommentoida alustavien päätelmien ilmoittamisen perusteella esitettyjä huomautuksia.

3.2.3. Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

(82) Edellä todettu huomioon ottaen perusasetuksen säännösten mukaisten tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavien tukien lopullinen määrä arvon perusteella ilmaistuna on ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan pakistanilaisen tuottajan osalta 5,15 prosenttia.

3.3. Yhdistyneet Arabiemiirikunnat

3.3.1. Johdanto

(83) Yhdistyneiden arabiemiirikuntien, jäljempänä 'Arabiemiirikunnat', hallitus ja yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja esittivät huomautuksensa seuraavista tukijärjestelmistä, joita koskevia tasoitustoimenpiteitä otettiin käyttöön väliaikaista tullia koskevalla asetuksella:

I) liittovaltion laki nro 1 vuodelta 1979

II) vapaakauppa-alue.

3.3.2. Erityiset järjestelmät

I) ***Liittovaltion laki nro 1 vuodelta 1979***

(84) Arabiemiirikuntien hallitus väitti, että vuodelta 1979 peräisin olevan liittovaltion lain nro 1 mukainen järjestelmä on laajasti ja horisontaalisesti kaikkien Arabiemiirikunnissa toimivien tuotantoalojen ja yritysten käytettävissä ja että oikeus järjestelmän käyttöön myönnetään ilman poikkeusta. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kyseisen säädöksen nojalla myönnetty toimilupa on edellytys sijaita ja toimia Arabiemiirikunnissa.

(85) Edellä sanotun osalta on todettava, että tutkimuksesta ilmeni, että teollisuusyritykset voivat toimia Arabiemiirikunnissa erityyppisten toimilupien turvin. Teollisuusyritys voi toimia vuodelta 1979 olevan liittovaltion lain nro 1 mukaisen toimiluvan lisäksi myös sen emiraatin alueellisten viranomaisten myöntämän toimiluvan turvin, jossa yritys on perustettu. Tämä pätee yhteistyössä toimineeseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, jolla on Ras al Khaimahin emiraatin hallituksen myöntämä toimilupa. Teollisuusyritys voisi lisäksi toimia vapaakauppa-alueella, mihin ei edellä mainitun lain mukaan tarvita toimilupaa. Näin ollen ei pidä paikkaansa, että kaikki teollisuusyritykset toimivat Arabiemiirikunnissa vuodelta 1979 olevan liittovaltion lain nro 1 alaisuudessa. Näin ollen ei ole myöskään esitetty näyttöä siitä, että oikeus järjestelmän käyttöön myönnetään automaattisesti, joten asiaa koskeva väite on hylättävä.

(86) Molemmat osapuolet väittivät, että laissa säädetyt vaatimukset ovat ainoastaan tarpeellisia ehtoja, jotka on asetettu maassa toteutettaville teollisuushankkeille, ja että vaatimusten tarkoituksena ei ole hankkia vapautuksia tullien maksamisesta, mistä syystä väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa liittovaltion laissa nro 1 olevista 12, 13 ja 21 §:stä esitetty komission analyysi on virheellinen. Arabiemiirikuntien hallitus väitti myös säädöksen 13 §:n osalta, että ilmaisulla "considered" ei ole määräävää merkitystä säädöksen arabiankielisessä toisinnossa. Arabiemiirikuntien hallitus väitti niin ikään, ettei edellä mainitun säädöksen 11 ja 12 §:ää ollut koskaan

sovellettu käytännössä, koska teknistä komiteaa, joka vastaa hakemusten esittelemisestä ministerille, ei ole koskaan perustettu. Väitettiin lisäksi, että teollisen kehittämisen osaston tehtävät on määritelty ministeriön julkaisemassa elektroniikkateollisuusjärjestelmän käyttöoppaassa kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 173 artiklassa todetaan.

(87) Nämä väitteet oli hylättävä. On syytä todeta, että lain 13 ja 21 § muodostavat osan vaiheisiin jakautuvasta prosessista, jota on tarkasteltu analysoitaessa vuodelta 1979 olevan liittovaltion lain nro 1 nojalla myönnettyä teollisuustoimilupaa. Vuodelta 1979 olevan liittovaltion laissa nro 1 olevien 11 ja 12 § osalta on todettava, että niissä määritellään sellaisten erilaisten valtion viranomaistahojen tehtävät ja vastuut, jotka myöntävät teollisuustoimilupia kyseisen lain nojalla. Se, että tiettyä viranomaistahoa ei ole koskaan perustettu, vaikka siitä on säädetty laissa ja vaikka sen tehtävänä on i) arvioida teollisen kehittämisen osaston esittämiä panoksia ja ii) suositella ministerille hakemusten hyväksymistä tai hylkäämistä, osoittaa sen, ettei lainsäädäntöä, jonka nojalla toimilupia myöntävä viranomainen toimii, ole koskaan noudatettu käytännössä, mistä syystä ei ole olemassa oikeudellista varmuutta siitä, millä tavoin tukea myönnetään. Arabiemiirikuntien hallituksen teknisestä komiteasta esittämä väite on lisäksi ristiriidassa sen aikaisemmin esittämien väitteiden kanssa, koska niiden mukaan ministeri on pyytänyt kyseistä komiteaa esittämään näkemyksiään lain mahdollisesta tarkistamisesta. Kun kyse on liittovaltion lain 13 §:ssä olevan käsitteen ”considered” määritelmästä, on syytä todeta, että englanninkielinen toisinto oli ainoa teksti, jonka Arabiemiirikuntien hallitus toimitti tutkimuksen aikana. Se ilmoitti vasta alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että englannin- ja arabiankielisen tekstin määritelmissä saattaa olla eroja. Se, että tekstin kaksi toisintoa herättävät tietyiltä osin kelpoisuuskriteereihin liittyviä epäilyksiä, on jälleen selvä osoitus siitä, että kriteereistä ja tukikelpoisuusedellytyksistä ei ole olemassa oikeudellista selvyyttä. Teollisen kehittämisen osaston aseman osalta on syytä todeta, ettei toimitettu uutta tietoa, jolla olisi ollut vaikutusta tutkimuksen päätelmiin.

(88) Arabiemiirikuntien hallitus väitti, että sen teollisuustilastoista ilmenee, että vuodelta 1979 olevan liittovaltion lain nro 1 mukaisesti on rekisteröity yli 4 000 teollisuusyritystä. Molemmat osapuolet väittivät, että komissio ei ollut esittänyt myönteistä näyttöä siitä, että Arabiemiirikuntien viranomaiset ovat noudattaneet harkintaa hyväksyessään tai hylätessään järjestelmän käyttöä koskevia hakemuksia.

(89) Nämä väitteet oli hylättävä. On todettava, että tutkimuksesta on käynyt ilmi, että vuodelta 1979 olevan liittovaltion lain nro 1 mukaisen teollisuustoimiluvan myöntäminen ei tapahdu automaattisesti ja että järjestelmän käyttöön oikeutettujen valintaprosessia koskevat säännöt eivät ole puolueettomat. Ottaen huomioon se, että järjestelmän todettiin olevan perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan säännösten mukainen erityinen järjestelmä, Arabiemiirikuntien hallituksen velvollisuutena oli esittää perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukainen näyttö tukemaan väitettään, jonka mukaan siitä lähtien, kun vuodelta 1979 peräisin oleva liittovaltion laki nro 1 tuli voimaan, kaikkien osapuolten hakemukset, jotka ovat koskeneet kyseisen lain mukaista teollisuustoimilupaa, on hyväksytty. Asiasta ei esitetty todennettavissa olevaa tietoa koskaan.

(90) Molemmat osapuolet väittivät, että kaikkien Arabiemiirikunnissa toimivien teollisuusyritysten tuotannolle myönnetään tullivapautuksia. Yhteistyössä toiminut

vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että Arabiemiirikuntien kauppapolitiikasta vuonna 2006 julkaistussa WTO:n katsauksessa analysoitiin vuodelta 1979 peräisin olevaa liittovaltion lakia nro 1 ja siinä todettiin, että tullivapautuksia myönnetään kaikille teollisuuslaitoksille. Väitettiin myös, että järjestelmää valvotaan, koska teollisuustoimiluvat uusitaan vuosittain, järjestelmään kuuluvat yritykset ilmoittavat materiaalien tullittomat tuonnit ja viranomaiset peruuttavat tuonnin tullittomuuden, jos panokset eivät liity tuotantoon.

(91) Nämä väitteet oli hylättävä. On syytä todeta, että tullivapautuksia myönnetään yrityksille, jotka hyödyntävät vuodelta 1979 peräisin olevan liittovaltion lain nro 1 mukaista järjestelmää, ja että raaka-aineiden tavanomainen tullin määrä ei ole nolla. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei osoittanut, kuinka WTO:n kauppapoliittisessa katsauksessa esitetty yleinen toteamus pitää enemmän paikkansa kuin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetty tarkastuskäyntiin perustuva yksityiskohtainen analyysi, jossa tarkasteltiin erityisesti vuodelta 1979 peräisin olevan liittovaltion lain nro 1 kelpoisuussäännöksiä ja käytännön täytäntöönpanoa. Mikä on vielä tärkeämpää, on se, että tutkimuksesta on ilmennyt, että viranomaisten toiminta on syrjivää, kun ne hallinnoivat järjestelmässä tullittomien materiaalien tuontia. Koska ei ole olemassa sääntöjä siitä, kuinka tuonnin tullittomuutta koskevat hakemukset hyväksytään tai hylätään ja koska käytössä ei ole toimivaa järjestelmän hallinnoinnin valvontajärjestelmää, on epäselvää, miksi jonkin osapuolen sallitaan tiettynä ajankohtana tuoda tullitta, kun taas toisena ajankohtana se ei saa lupaa tullittomaan tuontiin. Itse asiassa tämä pätee yhteistyössä toimineeseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, jota pyydettiin ajoittain maksamaan tulleja, ilman että toimiluvan myöntänyt viranomainen perusteli toimintaansa. Näin ollen asianomaiset kaksi osapuolta eivät ole esittäneet näyttöä järjestelmän hallinnointia ja tuonnin tullittomuuden myöntämistä koskevien väitteidensä tueksi.

(92) Väitettiin myös, että järjestelmää hallinnoidaan puolueettomin kriteerein eli edellytetään, että vapautus tulleista voi koskea ainoastaan teollisuusyritysten tuotannossa käytettäviä tuontitavaroita. Väite oli hylättävä, koska kuten johdanto-osan 89 ja 91 kappaleessa todetaan, ei ole esitetty näyttöä puolueettomien kriteereiden olemassaolosta.

(93) Arabiemiirikuntien hallitus väitti, että vuodelta 1979 peräisin olevaa liittovaltion lakia nro 1 oltiin parhaillaan tarkistamassa ja että tämä tieto oli toimitettu komissiolle. Väitettiin myös, että komissio oli jättänyt Arabiemiirikuntien hallituksen toimittamat tiedot ja asiakirjat huomioimatta ja että komissio ei esittänyt huomioita eikä myönteistä näyttöä tosi-asioista ja laista, joilla oli vaikutusta sen päätelmiin.

(94) Edellä esitettyyn liittyen on todettava, että komissio on arvioinut ja analysoinut osapuolten toimittamat kaikki tiedot huolellisesti. Kun kyse on vuodelta 1979 peräisin olevan liittovaltion lain nro 1 tarkistamisesta, on syytä todeta, että Arabiemiirikuntien hallituksen toimittama teksti on valtiovarain- ja teollisuusministeriön sisäinen asiakirjaluonnos. Sellaisena sillä ei ole oikeudellista arvoa. Tutkimuksen toteuttavan viranomaisen on analysoitava tosiasiallisia oikeudellisia säännöksiä ja sitä, millä tavoin ne on pantu täytäntöön, eikä suinkaan ei-sitovaa luonnosta, jota Arabiemiirikuntien hallituksen hallinnosta ja lainsäädännöstä vastaavat tahot eivät ole hyväksyneet ja jolla ei ole vielä lainvoimaa. Vielä merkittävämpää on, että se, että Arabiemiirikuntien hallitus valmistelee parhaillaan vuodelta 1979 peräisin olevan liittovaltion lain nro 1 tarkistusta, osoittaa, että viranomaiset ovat ymmärtäneet, kuten

Arabiemiirikuntien hallitus on todennut, että laista on tarpeen poistaa mahdolliset ristiriidat WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen kanssa.

(95) Edellä todetun perusteella tätä järjestelmää koskevat päätelmät, jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 166–183 kappaleessa, vahvistetaan.

II) ***Vapaakauppa-alue***

(96) Molemmat osapuolet väittivät, että kaikille Arabiemiirikunnissa toimiville yrityksille myönnetään tullittomuus tuotantohyödykkeiden tuonnissa.

(97) Tämän osalta on todettava, että tutkimuksesta on ilmennyt, että vapaakauppa-alueelle sijoittautuneille yrityksille myönnetään tullittomuus tuotantohyödykkeiden tuonnissa. Se, että osapuoli voi saada saman etuuden hyödyntämällä toista järjestelmää (eli vuodelta 1979 peräisin olevaa liittovaltion lakia nro 1) ei tarkoita, että kyseistä tukea ei pidetä tasoitustoimenpiteen käyttöönoton mahdollistavana. Lisäksi osapuolet eivät kyenneet esittämään tosiasioihin perustuvaa näyttöä, jolla tutkimuksessa vapaakauppa-alueesta tehdyt päätelmät olisi osoitettu vääriksi. Edellä todettu huomioon ottaen esitetty väite oli hylättävä.

(98) Edellä todetun perusteella tätä järjestelmää koskevat päätelmät, jotka ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 184–199 kappaleessa, vahvistetaan.

3.3.3. Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

(99) Edellä todettu huomioon ottaen perusasetuksen säännösten mukaisten tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavien tukien lopullinen määrä arvon perusteella ilmaistuna on ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan arabiemiirikuntalaisen tuottajan osalta 5,13 prosenttia.

3.4. Lopullisten päätelmien ilmoittamista koskevat huomautukset

(100) Muistutettakoon, että kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää huomautuksia lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Osapuolten huomautuksia tarkasteltiin, ja ne otettiin soveltuvilta osin huomioon, mutta ne eivät olleet luonteeltaan sellaisia, että ne olisivat muuttaneet edellä esitettyjä päätelmiä.

(101) Iranilainen yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja esitti uudestaan analyysinsä asiaan liittyvistä tosiasioista, mutta se ei esittänyt mitään uutta ratkaisevaa näyttöä, jolla olisi ollut vaikutusta tutkimuksen päätelmiin.

(102) Pakistanin hallitus ilmaisi tyytymättömyytensä siihen, että sen Manufacturing Bond -järjestelmää koskeva sitoumus oli hylätty, ja se toisti LTF-EOP- ja FTR-järjestelmiä koskevat huomautuksensa. Se myös toimitti 27 päivänä heinäkuuta 2010 annetun Federal Board of Revenue -elimen uuden päätöksen, jossa PTA:lle (PET:n raaka-aineelle) vahvistetaan 3 prosentin tuontitulli, ja väitti, että toimielimillä oli lakisääteinen velvollisuus määrittää uudelleen Manufacturing Bond -järjestelmän tukimarginaali. Väite oli hylättävä, koska ei ollut viitteitä siitä, etteikö tuki olisi edelleen olemassa. Pakistanin hallitus väittää, että sitä on alennettu. Manufacturing Bond -järjestelmän sääntöjen mukaan tuotantopanoksia voidaan kuitenkin käyttää vähintään kahden vuoden ajan tuonnista. Eli hyödykettä, joka on tuotu heinäkuussa 2010 (jolloin tulli oli 7,5 prosenttia) voidaan käyttää heinäkuuhun 2012 saakka.

Toimielimet ovat määrittäneet tuen määrän tutkimusajanjaksoa koskevien tietojen perusteella, ja järjestelmän sääntöjen perusteella aikaisemmin sovelletulla tullilla saattaa olla vaikutusta vuoteen 2012 saakka. Niinpä tuki on selvästi olemassa ajankohtana, jona lopullinen tulli otetaan käyttöön. Lisäksi tulli on vain yksi osa tietokokonaisuutta, ja kuten johdanto-osan 43–53 kappaleessa esitetään, jos tullin määrä olisi ollut alhaisempi, tuontimäärät olisivat saattaneet olla suuremmat.

(103) Pakistanilainen yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja oli eri mieltä FTR-järjestelmää koskevasta analyysistä, mutta toimitetuilla tiedoilla ei ollut muutosvaikutusta tutkimuksen päätelmiin. Kyseinen tuottaja myös väitti, että on olemassa todennettavissa olevaa näyttöä, josta käy tarkasti ilmi sen tuloverovelvoitteet. Se esitti joukon asiakirjoja osoittaakseen, että komission havainnot eivät pitäneet paikkaansa. Tämän osalta on todettava, että toimitetut tiedot eivät ole merkityksellisiä eikä todennettavissa olevia, mistä syystä niitä ei voida ottaa huomioon.

(104) Arabiemiirikuntien hallitus esitti uudestaan analyysinsa asiaan liittyvistä tosiasioista ja väitti, että toimielimet perustivat päätelmänsä vuodelta 1979 peräisin olevan liittovaltion lain nro 1 epäselvään tulkintaan ja että ne eivät tuoneet esiin mitään myönteistä näyttöä. Tämän osalta on syytä muistaa, että tuen erityisyys on todettu perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, että toimielinten tulkinta vuodelta 1979 peräisin olevasta liittovaltion laista nro 1 perustui toimitettuihin tietoihin ja näyttöön ja että sellaista ratkaisevaa näyttöä ei löytynyt, joka olisi muuttanut tutkimuksen päätelmiä. Arabiemiirikuntien hallitus selvensi, että vuodelta 1979 peräisin olevan liittovaltion lain nro 1 muutosprosessi oli edistynyt ja että voimaansaattaminen oli loppusuoralla. Tämän osalta todettakoon, että komissio suhtautuu myönteisesti Arabiemiirikuntien hallituksen pyrkimyksiin muuttaa asiaa koskevia oikeudellisia säännöksiään, mutta edellä mainitulla kehityksellä ei ole vaikutusta tutkimuksen päätelmiin, koska muutosprosessin päätökseen saattamiselle ja uuden lain voimaan saattamiselle ei ole vahvistettu selvää aikataulua.

(105) Arabiemiirikuntien yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja toisti vuodelta 1979 peräisin olevaa liittovaltion lakia nro 1 koskevat väitteensä. Se myös väitti, että tukimarginaali oli väärin laskettu. Kyseinen tuottaja väitti, että se havaitsi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että Saudi-Arabiasta tehdyt raaka-ainehankinnat olivat tullittomia, koska Arabiemiirikunnat ja Saudi-Arabia kuuluvat Persianlahden yhteistyöneuvoston tulliliittoon, ja se toimitti joukon asiakirjoja väitteidensä tueksi. Tässä yhteydessä on todettava, että näissä huomautuksissa on kyse täysin uusista tiedoista, jotka olisi pitänyt esittää jo kyselyyn vastatessa tai viimeistään tarkastuskäynnin yhteydessä, jotta komissio olisi voinut tarkistaa väitteiden paikkansapitävyyden. Toimitettuja tietoja ei voida enää todentaa tutkimuksen näin myöhäisessä vaiheessa. Ei ole myöskään esitetty ratkaisevaa näyttöä näiden väitteiden tueksi. Väitettiin myös, että koitunut etu olisi laskettava tutkimusajanjakson aikana kulutettujen raaka-aineiden perusteella eikä ostettujen raaka-aineiden perusteella. Tämän osalta on todettava, että erottelulla kulutettuihin ja ostettuihin raaka-aineisiin ei ole merkitystä, koska tasoitustoimenpiteen kohteena oleva määrä on tutkimusajanjaksolle kohdennettavissa oleva kokonaismäärä kuten johdanto-osan 84–95 kappaleessa todetaan.

4. VAHINKO

4.1. Unionin tuotanto, unionin tuotannonala ja unionin kulutus

(106) Unionin tuotannosta, unionin tuotannonalasta ja unionin kulutuksesta ei ole esitetty huomautuksia. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 201–206 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

4.2. Asianomaisista maista tullut tuonti

(107) Asianomaista tuontia, asianomaisista maista tulleen tuonnin määriä ja niiden markkinaosuuksia koskevia huomautuksia ei ole esitetty. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 207–213 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

a) Hinnat ja hintojen alittavuus

(108) Koska, kuten johdanto-osan 20 kappaleessa todetaan, päätettiin jakaa tarkasteltavana oleva tuote useisiin tuotetyyppeihin, hintojen alittavuus laskettiin uudelleen ottaen tämä muutos huomioon.

(109) Hintojen alittavuutta analysoitiin vertaamalla tuotetyypeittäin unionin tuotannonalan unionin markkinoilla etuyhteydettömiltä asiakkailta veloitettuja painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka oli oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle, asianomaisista maista tulleen tuonnin ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitettuihin vastaaviin painotettuihin keskimääräisiin tuontihintoihin, jotka oli määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tuonnin jälkeisten kustannusten ja kaupan tason erojen huomioon ottamiseksi.

(110) Vertailusta ilmeni, että Arabiemiirikunnista peräisin olevan tuetun tuonnin hinnat unionissa alittivat unionin tuotannonalan hinnat tutkimusajanjaksolla 3,2 prosentilla. Iranista peräisin olevan tuetun tuonnin hinnat unionissa alittivat unionin tuotannonalan hinnat tutkimusajanjaksolla 3,0 prosentilla. Pakistanista peräisin olevan tuetun tuonnin hinnat unionissa alittivat unionin tuotannonalan hinnat tutkimusajanjaksolla 0,5 prosentilla. Asianomaisten maiden painotettu keskimääräinen alittavuusmarginaali tutkimusajanjaksolla on 2,5 prosenttia.

(111) Iranilainen viejä huomautti, että sen vahinkomarginaali oli liioiteltu, koska painotettu keskimääräinen yksikkömyyntihinta oli määritetty liian alhaiseksi siitä syystä, että kaupan tasojen eron oikaisua koskeva määrä oli laskettu väärin. Tämän väitteen osalta on todettava, että alustavassa määrityksessä käytetty kaupan tasoa koskeva määrä oli tonnia kohti määritetty kiinteä määrä, joka on yhteistyössä toimineen tuontiasioitsijan veloittama palkkio, joka on noin 1 prosentti keskimääräisestä CIF-hinnasta. Koska vaihtoehtoista määritystä kaupan tasojen oikaisusta ei esitetty ja koska muuta tietoa tällaisesta oikaisusta ei ole saatavilla, väite hylätään.

(112) Kyseinen osapuoli myös väitti, että tuonnin jälkeisiin kustannuksiin sovellettu 2 prosentin määrä oli liian alhainen.

(113) Tässä yhteydessä on syytä toistaa, ettei yksikään tuoja toiminut tutkimuksessa yhteistyössä, minkä vuoksi ei ollut mahdollista todeta todellisia tuonnin jälkeisiä kustannuksia. Koska muita tietoja ei ollut käytettävissä, sovellettiin aikaisemmissa menettelyissä käytettyä prosenttimäärää.

4.3. Unionin tuotannonalan tilanne

(114) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, ettei vahinkoa ollut olemassa, koska otos oli valittu väärin, minkä vuoksi tuloksia ei voitu ekstrapoloida koskemaan koko unionin tuotannonalaa. Väitettiin, että koska yksi yritys (joka ei sisältynyt otokseen) oli ilmoittanut kapasiteetin käyttöasteensa olevan yli 100 prosenttia, se olisi selvä merkki siitä, ettei vahinkoa ollut aiheutunut. On todettava, että toimitetut tiedot, joita ei ole todennettu, ovat ote kyseisen yrityksen kolmannen maan pörssiviranomaisille toimittamasta asiakirjasta. Tämä tieto ei myöskään ole linjassa tarkasteltavana olevan tapauksen tietojen kanssa. Yhden EU:n tuottajan kapasiteetin käyttöaste ei joka tapauksessa pysty yksinään muuttamaan otokseen valituille EU:n tuottajille ja muille EU:n tuottajille aiheutunutta vahinkoa koskevia päätelmiä.

(115) Koska muita väitteitä tai huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 218–237 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

4.4. Vahinkoa koskevat päätelmät

(116) Koska muita erityisiä huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 238–240 kappaleessa olevat vahinkoa koskevat päätelmät vahvistetaan.

5. SYY-YHTEYS

5.1. Tuetun tuonnin vaikutukset

(117) Koska asiaan liittyviä erityisiä huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 241–245 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

5.2. Muiden tekijöiden vaikutus

(118) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että mahdollisesti todettu vahinko ei johdu tuetusta tuonnista vaan siitä, että tuotannonalan maailmanlaajuinen sykli ilmeni EU:ssa PET:n alhaisina hintoina ja että PET:n hinnat EU:ssa seurasivat raaka-öljyn alhaisia hintoja syyskuusta 2008 kesäkuuhun 2009. Tämän väitteen osalta tunnustetaan, että PET:n hinnat riippuvat tietyssä määrin raakaöljyn hinnoista, koska raakaöljyn johdannaiset ovat merkittävin PET:n tuotannossa käytettävä raaka-aine. Raakaöljyn hinnat eivät kuitenkaan olleet alhaisia koko tutkimusajanjakson ajan mutta ne olivat erittäin epävakaat, sillä hinnat romahtivat ensiksi, kunnes sitä seurasi hintatason elpyminen. Tällä raakaöljyn maailmanmarkkinahintojen epävakaudella ei voida selittää, miksi PET:n tuontia tuettiin, minkä vuoksi sen hinnat alittivat unionin tuottajien hinnat. Juuri tämä hintojen alittavuus, joka johtui mahdollisesti saaduista tuista, vaikutti alentavasti unionin tuotannonalan hintoihin pakottamalla EU:n tuottajat myymään tappiolla, jotta ne kykenivät säilyttämään asiakaskuntansa.

(119) Iranilainen viejä väitti, että tiettyjä EU:n tuottajia vaivanneita taloudellisia ja teknisiä ongelmia ei ollut asianmukaisesti erotettu vahinkoanalyysistä ja että niiden kohdentaminen Iranista tulleeseen tuontiin oli virheellistä, koska iranilainen viejä tuli markkinoille vasta vuoden 2006 jälkeen. Tämän osalta on todettava, että Iranista tuotiin jo vuosina 2006 ja 2007 määriä, joiden osuus oli alle 1 prosentti markkinaosuudesta. Vuodesta 2008 kyseisen tuonnin osuus oli yli 1 prosentin, ja koska tuonti tapahtui alhaisin hinnoin, sillä oli vaikutusta hinnankorotusten estymiseen EU:ssa. Lisäksi tässä tapauksessa kumulatiivista arviointia koskevat edellytykset

täyttyivät, joten kaikista asianomaisista maista tulleen tuetun tuonnin vaikutuksia voitiin arvioida kumulatiivisesti. Vain yksi iranilaisen viejän mainitsemista yrityksistä sisältyi otokseen, ja tämän EU:n tuottajan tekniset ongelmat, joita ilmeni vain syyskuusta 2008 lokakuun puoliväliin 2008, ei vaikuttanut paljoakaan vahingon kokonaiskuvaan.

(120) Sama osapuoli toisti väitteensä, että mahdollisesti todettu vahinko johtuisi kysynnän supistumisesta, mitä tapahtui erityisesti tutkimusajanjaksolla, jonka aikana vallitsi maailmanlaajuinen rahoitus- ja talouskriisi. Tämä osapuoli ei kuitenkaan kiistänyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 254–256 artiklassa esitettyjä väitteitä, joiden mukaan talouden taantuma, joka alkoi vuoden 2008 viimeisellä neljänneksellä, ei voi millään tavoin pienentää alhaisilla hinnoilla EU:n markkinoille tapahtuneen tuonnin vahingollisia vaikutuksia koko tarkasteluajanjakson osalta ja että vaikka supistuva kysyntä vaikutti osaltaan aiheutuneeseen vahinkoon, se ei kuitenkaan poistanut syy-yhteyttä. Lisäksi todettakoon, että samalla kun kysyntä supistui, kyseinen tuettu tuonti jopa lisäsi asianomaisten tuottajien markkinaosuutta 7,6 prosentista 10,2 prosenttiin EU:n tuottajien vahingoksi.

(121) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että mahdollinen vahinko johtui siitä, että EU:n PET-tuottajat eivät olleet tehneet investointeja, minkä vuoksi niiden kustannukset olivat viejiä korkeammat.

(122) On totta, että PET on pääomavaltainen tuotannonala ja että tietyntasoiset investoinnit ovat välttämättömiä kilpailukyvyn säilyttämiseksi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Muistutettakoon, kuten todetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 237 kappaleessa, että tietyt otokseen valitut yritykset toteuttivat huomattavia investointeja vuosina 2006 ja 2007, mutta investoinnit olivat erittäin vähäisiä vuonna 2008 ja tutkimusajanjakson aikana.

(123) Tässä yhteydessä on todettava, että koska unionin tuottajien tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste pienenivät vuonna 2008 ja tutkimusajanjakson aikana, samalla kun niiden markkinaosuus supistui voimakkaasti, olisi kohtuutonta odottaa, että samaan aikaan olisi tehty merkittäviä uutta kapasiteettia synnyttäviä investointeja.

(124) On myös toistettava, kuten todetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 233 ja 234 kappaleessa, että otokseen valittujen unionin tuottajien taloudellinen tilanne oli erittäin huono koko tarkastelujakson ajan ja että ne tekivät suuria tappioita vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Niinpä tällaisessa tilanteessa olisi kohtuutonta odottaa, että unionin tuottajat olisivat tehneet merkittäviä investointeja.

(125) Näin olleen päätellään, että vuonna 2008 ja tutkimusajanjakson aikana tehdyillä vähäisillä investoinneilla ei ollut huomattavaa vaikutusta unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon vaan että se oli pikemminkin seurausta jälkimmäisestä.

5.3. Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

(126) Koska syy-yhteydestä ei esitetty muita väitteitä tai huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 246–264 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

6. UNIONIN ETU

(127) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen huomattava määrä EU:n jalostajia ja/tai pullottajia otti yhteyttä ja väitti, että unionin etua koskevasta analyysista ei käynyt asianmukaisella tavalla ilmi väitteet, joita suuri määrä yhteistyössä toimineita käyttäjiä oli esittänyt, ja että päätelmät olivat ristiriidassa tämänhetkisen taloudellisen ympäristön kanssa. Asiaa ei kuitenkaan perusteltu tai selitetty tarkemmin. Kaikki kyseisistä yrityksistä pyysivät kuulemista, mutta tosiasiassa vain kaksi yritystä tästä käyttäjien ryhmästä ja yksi Italian pullottajia edustava järjestö saapuivat kuulemistilaisuuteen. Merkityksellisempiä huomautuksia vastaanotettiin yhdeltä yhteistyössä toimineelta EU:n jalostajalta (ALPLA), valmistajien ryhmältä (Caiba SA, Coca-Cola-konserni, Danone Waters, Logoplaste, MFS Commodities, PepsiCO, Novara International ja Silico Polymers), yhteistyössä toimineelta tuontiasioitsijalta (GSI) ja muovijalostajien järjestöltä (EuPC) Kaikki osapuolet vastustivat voimakkaasti toimenpiteiden käyttöönottoa.

6.1. Unionin tuotannonalan ja muiden unionin tuottajien etu

(128) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että EU:n tuottajat (väärin)käyttävät kaupan suojatoimenpiteitä suojellakseen unionin markkinoita ja pitääkseen hinnat keinotekoisen korkeina EU:ssa. Kyseiset osapuolet viittaavat polkumyynti- ja/tai tasoitustullitoimenpiteisiin, jotka ovat voimassa Etelä-Koreaa, Indonesiaa, Intiaa, Kiinan kansantasavaltaa, Malesiaa, Taiwania ja Thaimaata vastaan. On kuitenkin todettava, että millä tahansa EU:ssa tuotantoa harjoittavalla yrityksellä on oikeus tehdä valitus ja vaatia tilanteen korjaamista, jos se voi osoittaa vahingollisten tukikäytäntöjen olemassaolon. Se, että lukuisten maiden osalta on todettu tuki- ja polkumyyntikäytäntöjä, voidaan mahdollisesti selittää sillä, että tarkasteltavana olevan tuotteen kysyntä on kasvanut valtavasti 1990-luvulta lähtien vuosittaisten kasvulukujen ollessa tavallisesti kaksinumeroisia. Tämä on houkutellut huomattaviin investointeihin kaikkialla maailmassa, mikä on johtanut PET:n maailmanlaajuiseen rakenteellisen ylitarjontaan. On niin ikään todettava, että myös tietyt kolmannet maat soveltavat toimenpiteitä useita edellä mainittuja maita vastaan, mikä tuo hyvin esiin tämän rakenteellisen ongelman.

(129) Useat asianomaisista osapuolista toistivat, etteivät unionin tuottajat pysty parantamaan tulostaan pitkällä aikavälillä, koska muissa kolmansissa maissa tehtävät investoinnit otetaan käyttöön pian ja ne alentavat EU:n keinotekoisen korkeita hintoja.

(130) Tutkimuksesta ilmeni, että uusi investointi, joka otettiin vasta hiljattain käyttöön Omanissa, on kasvattanut Omanin tuontimääriä huomattavasti vuonna 2009, joten ei voida sulkea pois sitä, että tämä saattaa aiheuttaa vaikeuksia unionin tuotannonalalle tulevaisuudessa. Kuten jo todetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 270 kappaleessa, uudet investoinnit, joita saatetaan ottaa käyttöön ja jotka saattavat aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle, eivät ole pätevä syy kieltää oikeutettua suojaa tässä menettelyssä.

(131) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että PET:n EU:n hintojen kohoamisen myötä EU:n tuottajat voisivat tuloksensa parantamiseksi investoida ainoastaan toimenpiteiden ulkopuolella oleviin kolmansiin maihin (Thaimaa, Venäjä ja Yhdysvallat) tai muihin kolmansissa maissa toimiviin PET-tuottajiin (Etelä-Korea). Osapuoli väittikin, että EU:n tuottajille koituva lyhytaikainen etu menetettäisiin vaurauden siirtyessä EU:n ulkopuolisille tuottajille.

(132) Tämän osalta on todettava, ettei ole näyttöä siitä, että väitetty taloudellinen etu, joka siirtyisi kaupan suojatoimenpiteiden ulkopuolisille kolmansien maiden tuottajille tai yrityksille, joihin sovelletaan nollatullia, nollaisi unionin toimialalle koituvan hyödyn.

(133) Väitettiin myös, että unionin tuottajat työllistävät vain noin 2 000 henkeä, kun taas PET:n jalostajat ja pullottajat, joihin millä tahansa tullilla olisi huomattava vaikutus, työllistävät jalostustehtävissä noin 20 000 ja pullotustehtävissä noin 60 000 henkeä.

(134) On todettava, että PET:n tuottajien luomat työpaikat eivät ole marginaalisia, ja kysymystä siitä, onko toimenpiteiden käyttöönotto kokonaisuutena tarkasteltuna unionin edun vastaista, ei voida rajata pelkäksi työpaikkojen lukumäärä koskevaksi asiaksi. Tämän osalta erittäin merkityksellistä on myös se, että toimenpiteillä ei todennäköisesti olisi huomattavaa vaikutusta asianomaisiin käyttäjiin ottaen huomioon tullin taso sekä vaihtoehtoiset hankintalähteet, kuten todetaan johdanto-osan 141–156 kappaleessa.

6.2. Unionin etuyhteydettömien tuojien etu

(135) Todettakoon toistamiseen, että tässä tutkimuksessa ei toiminut yhtään etuyhteydetöntä tuojaa yhteistyössä.

(136) Yhteistyössä toiminut asioitsija vastusti voimakkaasti päätelmää, että tullien käyttöönotolla ei olisi suurempaa vaikutusta sen liiketoimintaan. Yritys väitti, että vaikka se toimi palkkioperusteisesti, vaikutus olisi suuri, koska merkittävä osa sen liiketoiminnasta liittyi asianomaisiin maihin. Jos lopulliset toimenpiteet otetaan käyttöön, se vaikuttaisi asianomaisten maiden tuottajilta saataviin palkkioihin, koska asianomaisista maista tuleva PET ei enää pystyisi kilpailemaan muiden tuottajien tuottaman PET:n kanssa.

(137) Koska tullitaso on yleisesti alhainen, ei ole todennäköistä, että tulleilla olisi merkittävää vaikutusta asianomaisista maista tapahtuvaan PET:n myyntiin. Asioitsija voi lisäksi mitä todennäköisimmin siirtyä keskipitkällä aikavälillä käyttämään muita hankintalähteitä kuten Brasiliasta, Meksikosta, Omanista ja Yhdysvalloista tulevaa tuontia sekä niitä eteläkorealaisia yrityksiä, joiden polkumyyntitulli on nolla. Näiden vientiä harjoittavien tuottajien myynnin pitäisi tasoittaa ne tappiot, joita asioitsijalle saattaa aiheutua toimenpiteiden käyttöönotosta. Näin ollen väite hylättiin.

6.3. Unionin raaka-aineiden toimittajien etu

(138) Yksi asianomaisista osapuolista väitti, ettei ole oikeutettua suojella EU:n PET-tuottajien raaka-aineen toimittajia pakkausteollisuuden, pullottajien ja loppukuluttajien kustannuksella.

(139) On todettava, että raaka-ainetta toimittavaan tuotannonalaan kohdistuvien toimenpiteiden vaikutusta koskeva analyysi on perusasetuksen 31 artiklan mukainen. Tällaisen analyysin tekeminen on vakiintunut käytäntö, erityisesti kun raaka-aineen toimittajien ja unionin tuottajien välillä on voimakas riippuvuussuhde.

(140) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 265–279 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

6.4. Käyttäjien etu

(141) Toistettakoon, että pullojen esimuottien valmistuksessa käytettävän PET:n kustannukset ovat 70–80 prosenttia jalostajien kokonaistuotantokustannuksista. Se on sen vuoksi erittäin merkittävä kustannuserä kyseisille yrityksille.

(142) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että EU:n pakkausteollisuudella on vastattavanaan koko ajan uusia haasteita, koska pullottajat vaativat uusia pullotyyppejä ja entistä ympäristöystävällisempiä pakkauksia. Tämän vuoksi eräät jalostajat näyttävät investoivan jatkuvasti tutkimukseen ja kehitykseen kehittääkseen uusia tuotteita ja malleja, joilla voidaan säilyttää kilpailukyky ja tuoda arvonlisäystä ketjuun.

(143) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että EU:n jalostusteollisuuteen kohdistuva vaikutus tulee olemaan hyvin voimakas, mikä heikentää sen resursseja investoida uusiin ympäristöystävällisiin pakkauksiin ja mikä saattaa mahdollisesti johtaa jopa satojen pienehköjen yritysten toiminnan lakkaamiseen, koska niiden marginaalit ovat jopa pienemmät, koska jalostusmäärät ovat pienempiä ja niiden neuvotteluvoima on rajallinen.

(144) Jos jalostajat ottavat kantaakseen toimenpiteistä aiheutuvan hinnankorotuksen kokonaisuudessaan, niihin kohdistuva vaikutus voisi olla merkittävä riippuen niiden hankintalähteistä, koska PET:n kustannukset muodostavat suurimman osan niiden kokonaiskustannuksista ja koska monet pienistä ja keskisuurista yrityksistä toimivat pienillä marginaaleilla.

(145) Tästä johtuen toteutettiin tarkastuskäynti Italiassa sijaitsevaan pieneen muovinjalostajaan, jotta saatiin parempi käsitys tullien vaikutuksesta tähän käyttäjäryhmään. Tutkimuksesta ilmeni, että jalostajilla on yleensä tietyt, vaikkakin rajalliset, mahdollisuudet siirtää niille aiheutunut hinnankorotus, erityisesti jos hinnankorotus ei ole marginaalinen ja se voidaan ennakoida. Lisäksi eräillä PET:n jalostajilla on raaka-aineiden hintoja koskevissa sopimuksissaan mukautuslauseke, mikä saattaisi auttaa EU:n jalostajia siirtämään osan hinnankorotuksesta pullottajien kannettavaksi.

(146) Näin ollen ja koska tullitaso on melko alhainen, esitetään päätelmänä, että tasoitustullien käyttöönotolla ei todennäköisesti olisi tuhoisaa vaikutusta jalostajien toimintaan.

(147) Eräät asianomaiset osapuolet toistivat väitteensä, että riski, että PET:n jalostajien toiminta siirtyisi muualle, kasvaisi, jos lopulliset toimenpiteet otettaisiin käyttöön. Nämä osapuolet myös väittivät, että EU:n jalostajien toiminnan siirtymisen vuoksi EU:n tuottajille ei koituisi toimenpiteistä pitkäaikaista etua. Yksi yhteistyössä toimineista PET:n jalostajista väitti, että toiminnan siirtyminen oli jo käynnissä ja että tasoitustullien käyttöönotto nopeuttaisi tätä kehitystä entisestään. Tämä osapuoli väitti, että merkittävä osa EU:n jalostajista sijoittautuisi lähelle EU:n ulkorajoja (Bosnia, Kroatia, Serbia, Sveitsi Turkki, Ukraina ja Venäjä) ja että eräät jalostajat voisivat väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa kuvattua joustavammin siirtää tuotantonsa näille alueille.

(148) Asiaa koskevien tietojen perusteella tuotannon siirtymistä on jo todellakin tapahtumassa, mistä syystä katsotaan, että tasoitustullien käyttöönotto saattaisi olla yksi tekijä muiden joukossa, jolla olisi vaikutusta yrityksen siirtymispäätökseen. Ei löydetty näyttöä siitä, että jos toimenpiteitä ei tässä tapauksessa otettaisi käyttöön,

kyseiset yritykset olisivat valmiita pysymään EU:n alueella, koska tällainen päätös on yleensä sellaisen analyysin tulos, jossa otetaan huomioon joukko tekijöitä, jotka ovat muita kuin kaupan suojatoimenpiteet. Tällaisia tekijöitä ovat muun muassa sijainti lähellä asiakasta, ammattitaitoisten työntekijöiden saatavuus tutkimus- ja kehitystoimintaan ja yleinen kustannusrakenne.

(149) Todettakoon myös, että asiaa koskevista tiedoista käy ilmi, että EU:n jalostusteollisuudella on useita huomattavia haasteita, jotka johtuvat myötäsyntyisistä heikkouksista, jotka tulevat yhä selvemmin esille nopeasti muuttuvassa ympäristössä, jossa kilpailu kiristyy koko ajan. On selvää, että koolla on merkitystä kyseisessä liiketoiminnassa ja että markkinoiden vakiintuminen, mukaan lukien yritysten toiminnan lakkaaminen ja siirtymiset, on jo käynnissä. Näin ollen katsotaan, että tasoitustoimenpiteestä johtuva PET:n mahdollinen hinnan nousu ei ole syy pelättyyn pienempien jalostajien toiminnan lakkaamiseen.

(150) Niinpä päätellään, että tasoitustullien käyttöönotto ei ole ratkaiseva tekijä PET:n jalostusta harjoittavien yritysten päättäessä lopullisesti toimintansa siirtämisestä.

(151) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että toimenpiteillä olisi huomattava vaikutus useisiin pullottajiin, koska sopimusjärjestelyjen vuoksi PET-hartsin hinnankorotukset siirtyisivät (ainakin osittain) niiden kannettaviksi. Väitettiin myös, että eräät pullottajat eivät saattaisi pystyä siirtämään hinnankorotuksia asiakkaidensa eli supermarket- ja vähittäiskauppaketjujen kannettaviksi ja että ne eivät saattaisi selvitä korkeammista kustannuksista.

(152) Nämä osapuolet väittivät, että tuotetyppien määrä, joihin tullit vaikuttaisivat, oli aliarvioitu, koska tulleilla ei ole vaikutusta pelkästään pullotettuun veteen, virvoitusjuomiin ja ruokaöljyyn vaan myös olueen, maitoon ja meijerituotteisiin, mehuihin, ketsuppiin ja mausteisiin, kosmeettisiin ja henkilökohtaisen hygienian tuotteisiin, kotitalouksien puhdistusaineisiin sekä autojen öljyihin ja voiteluaineisiin.

(153) On totta, että PET-pakkauksia käytetään moniin tarkoituksiin. Todettakoon kuitenkin, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa keskityttiin pullottajiin kohdistuvaan vaikutukseen, koska se perustui tietoihin, jotka oli saatu tässä tutkimuksessa yhteistyössä toimineilta yrityksiltä, jotka olivat pääasiassa vesien, virvoitusjuomien ja mehujen tuottajia. Käytettävissä ei ollut muuta yksityiskohtaista tietoa, josta olisi ilmennyt edellä mainittuihin käyttötarkoituksiin kohdistuva suurempi vaikutus.

(154) Näin ollen katsotaan, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 291 kappaleessa olevat alustavat päätelmät voidaan vahvistaa lopullisesti. Lisäksi koska ehdotettujen toimenpiteiden taso on alhainen, niistä saattaa aiheutua enintään 1 prosentin suuruinen korotus kustannuksiin (pahimmassa tapauksessa eli jos pullotusyritykset joutuvat kantamaan itse toimenpiteiden koko vaikutuksen), mistä syystä toimenpiteillä on vain rajallinen vaikutus pullotusyritysten kokonaistilanteeseen, vaikka, kuten väitetään, ne eivät pystyisi siirtämään kustannusten nousua asiakkaidensa kannettavaksi.

(155) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että kaupan suojatoimenpiteet pahentavat tarjonnan puutetta unionin markkinoilla, mistä aiheutuu erityisesti ongelmia kesäkuukausina, jolloin vesien ja muiden juomien kysyntä on suurempaa. Väitettiin, että tuontitarve olisi vuonna 2010 jopa 900 000 tonnia. Ongelmaa pahentaisi

huomattavasti se, että eräät EU:n tuottajista ovat myös PET:n jalostajia, joten ne myisivät tuotannostaan vapaille markkinoille vain oman sisäisen tarpeensa yli jäävän osan ja myynti tapahtuisi korkeampiin hintoihin.

(156) Tämän osalta ei toimitettu uutta tietoa eikä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 294 ja 295 kappaleessa esitettyjä päätelmiä osoitettu vääriksi. Todettakoon myös, että koska Arabiemiirikunnista ja Pakistanista tulevaan tuontiin sovellettavien tullien taso on alhainen, niillä ei todennäköisesti olisi suurempaa vaikutusta kyseisistä maista tuleviin kaupan määriin. Näin ollen johdanto-osan 294 ja 295 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan lopullisesti.

6.5. Vaikutukset kuluttajiin

(157) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ei huomioitu asianmukaisella tavalla vaikutuksia, joita kohdistuu kuluttajiin, jotka ostavat päivittäin PET-hartseja sisältäviä tuotepakkauksia. Näitä väitteitä ei perusteltu tarkemmin kuin väittämällä, että jos korotus olisi 50 euroa tonnilta, joka 3 miljoonan tonnin kulutus aiheuttaisi sen, että loppukuluttajan kannettavaksi tulisi 150 miljoonaa euroa vuodessa.

(158) Todettakoon, että esitetty arvio ei ole realistinen, koska useimmat osapuolista olivat sitä mieltä, että PET:n jalostajat, pullottajat sekä supermarket- ja vähittäiskauppaketjut tulevat kantamaan osan vaikutuksista eli osa lisäkustannuksista siirtyy myyntiketjun eri osien kannettaviksi.

(159) Loppukuluttajaan kohdistuva vaikutus olisi pahimmassa tapauksessa (eli epärealistisessa skenaariossa, jossa kuluttaja kantaisi yksinään hinnankorotukset) enintään 0,5 senttiä kulutetulta pullolta, ja vaikutus olisi mitä todennäköisimmin paljon pienempi, koska ehdotettujen toimenpiteiden taso on alhainen.

6.6. Unionin etua koskevat päätelmät

(160) Edellä todettu huomioon ottaen ja sen jälkeen, kun kaikki asiaan liittyvät edut on analysoitu yksityiskohtaisesti, lopullisena päätelmänä esitetään, ettei ole olemassa pakottavia syitä, minkä vuoksi toimenpiteitä ei voitaisi ottaa käyttöön tarkasteltavana olevassa tapauksessa. Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 280–298 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan lopullisesti.

6.7. Lopullisten päätelmien ilmoittamista koskevat huomautukset

(161) Sen jälkeen, kun oli ilmoitettu niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella komissio on ehdottanut lopullisen tasoitustullin käyttöönottoa, eräät asianomaiset osapuolet esittivät lisähuomautuksia. Koska suurin osa näistä huomautuksista oli samoja kuin jo aikaisemmin esitetyt ja tarkastellut huomautukset, ne eivät muuttaneet edellä esitettyjä päätelmiä.

(162) Kun kyse on toistetusta huomautuksesta, jonka mukaan Yhdysvaltain dollarin ja euron välisessä valuuttakurssissa hiljattain tapahtuneen muutoksen vuoksi PET:n tuontihinta kohosi huomattavasti, minkä vuoksi unionin tuotannonala ei tarvitsisi kaupan suojatoimenpiteiden suojaa, on todettava, että polkumyyntitutkimuksissa ei tavallisesti oteta huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä tapahtumia, jollei voida

poikkeustapauksissa osoittaa muun muassa, että ne ovat luonteeltaan pysyviä ja muuttaisivat huomattavasti asiasta tehtyjä päätelmiä. Yhdysvaltain dollarin ja euron välisen valuuttakurssin muutoksia ei voida pitää luonteeltaan tällaisina.

7. LOPULLISET TOIMENPITEET

7.1. Vahingon korjaava taso

(163) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että tutkimusajanjakson toista neljännestä koskeva 5 prosentin suuruinen tavoitetuotto oli liioiteltu, koska kyseisenä vuosineljänneksenä (vuoden 2008 neljäs neljännes) ei pelkästään kysyntä ollut heikompi (talvi) vaan myös maailmanlaajuisella talouskriisillä oli voimakas vaikutus PET:n tuottajiin. Näin ollen väitetään, että tuomioistuimen asiassa T-210/95[5] kehitetyn periaatteen moitteettoman soveltamisen on johdettava 0 prosentin marginaaliin, kun tuettua tuontia ei esiinny. Osapuoli väitti myös, että koska kriisi vaikutti tutkimusajanjakson kaikkiin vuosineljänneksiin, myös muihin vuosineljänneksiin, 5 prosentin voittomarginaali vaikuttaisi epärealistiselta, koska jopa ennen talouskriisiä eli ajanjaksona 2006/2007 unionin tuotannonala ei päässyt lähellekään 5 prosentin tuottoa.

(164) On totta, että oikeuskäytännön mukaan käytettävän tavoitetuoton olisi oltava tuotto, jonka unionin tuotannonala voi kohtuudella saavuttaa normaaleissa kilpailuolosuhteissa, joissa ei esiinny tuettua tuontia. Muistutettakoon, että samaa tuotetta koskevissa aikaisemmissa tutkimuksissa oli käytetty 7 prosentin ja sitä korkeampaa tavoitetuottoa 5 prosentin sijaan, jota oli alustavasti käytetty tässä tutkimuksessa. 5 prosentin suuruisen tavoitetuoton katsotaan olevan tuotto, jonka unionin tuotannonala voi odottaa saavuttavansa, kun tuettua tuontia ei esiinny. Näin ollen väite, jossa edellytettiin tavoitetuoton alentamista, hylätään.

(165) Ottaen huomioon johdanto-osan 108–110 kappaleessa mainittu oikaistu hintojen alittavuutta koskeva laskelma, vastaavat vahingon korjaavat tasot ovat seuraavat:

Maa	Vahingon korjaava taso
Iran	16,7 %
Pakistan	14,1 %
Arabiemiirikunnat	17,5 %

7.2. Lopulliset toimenpiteet

(166) Tuesta, vahingosta, syy-yhteydestä ja unionin edusta tehtyjen lopullisten päätelmien perusteella katsotaan, että perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti olisi Iranista, Pakistanista ja Arabiemiirikunnista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa otettava käyttöön lopullinen tasoitustulli alimman tuen ja vahingon korjaavan tason suuruisena alhaisemman tullin säännön mukaisesti.

[5] Asia T-210/95, European Fertilizer Manufacturers' Association (EFMA) v. Euroopan unionin neuvosto, tuomio 28.10.1999, Kok. 199, s. II-3291.

(167) Edellä todetun perusteella ja perusasetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti katsotaan, että Iranista peräisin olevassa tuonnissa lopullinen tasoitustulli olisi otettava käyttöön todetun vahinkomarginaalin suuruisena, kun taas Pakistanista ja Arabiemiirikunnista peräisin olevassa tuonnissa lopullinen tasoitustulli olisi otettava käyttöön todetun tukimarginaalin suuruisena.

(168) Muistutettakoon, että PET:n kustannukset ja hinnat vaihtelevat voimakkaasti varsin lyhyiden ajanjaksojen kuluessa. Sen vuoksi katsottiin asianmukaiseksi ottaa tullit käyttöön tonnia kohti kannettavina paljoustulleina. Kyseiset määrät on saatu soveltamalla tasoitustullin määrää CIF-vientihintoihin, joita käytettiin rinnakkaisen polkumyyntimenettelyn laskelmissa.

(169) Edellä todetun perusteella ehdotetut tasoitustullien määrät ovat CIF unionin rajalla tullaamattomana -hintana ilmaistuina seuraavat:

Maa	**Kokonaistuki-marginaali**	**Vahinkomarginaali**	**Lopullinen tasoitustulli**	
			%	Määrä (euroa/tonni)
Iran	51,8 %	16,7 %	16,7 %	139,70
Pakistan	5,1 %	14,1 %	5,1 %	44,02
Arabiemiirikunnat	5,1 %	17,5 %	5,1 %	42,34

(170) Kaikki yksilöllisen yrityskohtaisen tasoitustullin soveltamista koskevat pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta) on toimitettava viipymättä komissiolle[6], ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkina- ja vientimyynnin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

7.3. Sitoumukset

(171) Sen jälkeen, kun oli ilmoitettu niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisten tuen vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, iranilainen vientiä harjoittava tuottaja tarjosi hintasitoumusta perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(172) Tarjous tutkittiin ja ottaen huomioon, että yksittäisten tuotetyyppien hinnat vaihtelevat huomattavasti, todettiin, että yksi ainoa tarjottu vähimmäistuontihinta ei takaisi sitä, että vahingollinen tuki poistuisi kaikkien tuotteiden osalta. Lisäksi tarjotun vähimmäistuontihinnan tason todettiin olevan liian alhainen.

[6] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office N105 04/092, B-1049 Brussels, Belgium.

(173) Todettiin myös, että iranilainen yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja myy tarkasteltavana olevaa tuotetta ja muita tuotteita EU:hun yksinomaan sellaisen etuyhteydessä olevan myyntiyrityksen kautta, joka vie lukuisten eri yritysten valmistamia monenlaisia tuotteita. Tähän myyntirakenteeseen liittyy hyvin korkea ristiinkompensoinnin riski, koska sitoumuksen kohteena olevaa PET:tä voitaisiin myydä yhdessä muiden tuotteiden kanssa samoille asiakkaille ja samalle asiakkaalle myytyjen eri tuotteiden hinnat voitaisiin hyvin helposti kompensoida tai korvata. Julkisesti saatavilla olevista lähteistä käy niin ikään ilmi, että Iranissa toimii ainakin yksi muu PET:n tuottaja. Ottaen huomioon edellä kuvattu myyntirakenne, tilanne herättää vakavaa epäilyä siitä, pystyvätkö toimielimet ja tulliviranomaiset varmistamaan, että vain yhteistyössä toimineelta vientiä harjoittavalta tuottajalta tuleva PET myydään sitoumuksen ehtojen mukaisesti, koska tarkasteltavana oleva tuote on hyödyketuote, joka on helposti keskenään korvattavissa, sillä tällaisissa hyödyketuotteissa on vaikeaa tunnistaa fyysisesti tuottajaa.

(174) Edellä todetun perusteella pääteltiin, että kyseisenlainen sitoumus ei toimisi käytännössä, mistä syystä sitä ei voida hyväksyä. Asiasta ilmoitettiin asianomaiselle osapuolelle, jolle tarjottiin myös mahdollisuus esittää huomautuksia. Osapuolelta saadut huomautukset eivät kuitenkaan muuttaneet edellä esitettyä päätelmää.

8. VÄLIAIKAISEN TULLIN LOPULLINEN KANTAMINEN

(175) Koska todetut tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavat tuet ovat korkeat ja ottaen huomioon unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon taso, katsotaan tarpeelliseksi kantaa lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisen väliaikaisen tullin vakuutena olevat määrät käyttöön otettujen lopullisten tullien suuruisina,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli tuotaessa Iranista, Pakistanista ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista peräisin olevaa polyeteenitereftalaattia, jonka viskositeettiluku on vähintään 78 ml/g ISO-standardin 1628-5 mukaisesti määritettynä ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 3907 60 20.

2. Edellä 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tasoitustulli on seuraava:

Maa	Tasoitustulli (euroa/tonni)
Iran: kaikki yritykset	139,70
Pakistan: kaikki yritykset	44,02
Yhdistyneet arabiemiirikunnat: kaikki yritykset	42,34

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa suhteutetaan tullausarvon määrittämiseksi tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) 2454/93[7] 145 artiklan mukaisesti, lopullisen tasoitustullin määrää, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti Iranista, Pakistanista ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista peräisin olevan polyeteenitereftalaatin, jonka viskositeettiluku on vähintään 78 ml/g ISO-standardin 1628-5 mukaisesti määritettynä ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 3907 60 20, tuonnissa komission asetuksella (EU) N:o 473/2010 käyttöön otetun väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät 1 artiklalla käyttöön otetun lopullisen tullin suuruisina. Lopullisen tasoitustullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä […] päivänä […] kuuta […].

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
[

[7] EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.